

LIITE 6 Muinaisjäännösinventoinnit

Kooste sisältää Pyynevankangas tuulipuiston sekä Kultakalliot tuulipuiston arkeologiset inventoinnit:

- 1) Merikarvia Pyynevankangas tuulipuisto - arkeologinen inventointi 2023 (Mikroliitti Oy)
- 2) Merikarvia Kultakallio tuulipuisto - arkeologinen inventointi 2023 (Mikroliitti Oy)
- 3) Merikarvia Kultakalliot sähkönsiirtolinja arkeol selvitys 2025 (Mikroliitti Oy)

MERIKARVIA ja KRISTIINANKAUPUNKI Pyynevankankaan tuulipuiston hankealueen ja sähkönsiirtoreitin arkeologinen inventointi 2023

**Tomi Kuljukka &
Alexander Suvorov**

Tilaaaja: Ilmatar Energia Oy

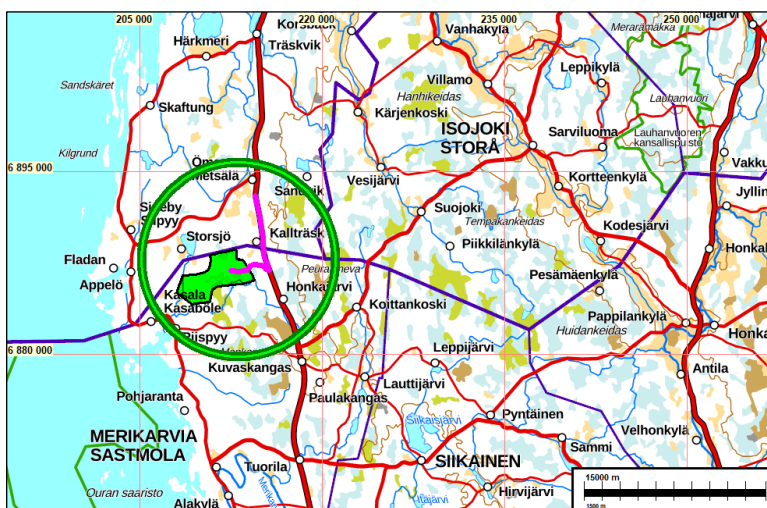
Sisältö

Perustiedot	2
Yleiskartat ja kohdeluettelo	3
Vanhoja karttoja	4
Inventointi.....	5
Maastotyö.....	6
Tulos	6
Lähteet	7
Yleiskuvia	7
Kiinteät muinaisjäännökset	8
1 MERIKARVIA HEIKINTALO	8
2 KRISTIINANKAUPUNKI SIDEBY-VIERTOLA	10

Kansikuva: [Kohteen 1](#) suurin röykkiö, kuvattu etelään.

Perustiedot

- Alue:** Merikarvian Pyynevankankaan tuulipuiston hankealue ja sen sähkönsiirtoreitit 200 m leveässä käytävässä. Hankealueen laajuus on 13,9 km² ja sähkönsiirtoreitti on pituudeltaan n. 8,1 km.
- Tarkoitus:** Selvittää tuulipuiston suunnittelualueen sekä sähkönsiirtoreitin muinaisjäännökset ja muut suojeltavaksi katsottavat arkeologiset kohteet.
- Maastotyö:** syyskuun puoleessa välissä 2023
- Tilaja:** Ilmatar Energia Oy.
- Tekijät:** Tomi Kuljukka & Alexander Suvorov.
- Tulokset** Tutkimusalueelta tunnetaan yhteensä kaksi arkeologista suojelukohdetta. Molemmat ovat kiinteitä muinaisjäännöksiä (sm), joista toinen on pronssikautinen hautaröykkiö ([1 Merikarvia Heikintalo](#)) ja toinen kivikautinen asuinpaikka ([2 Kristiinankaupunki Sideby-Viertola](#)).

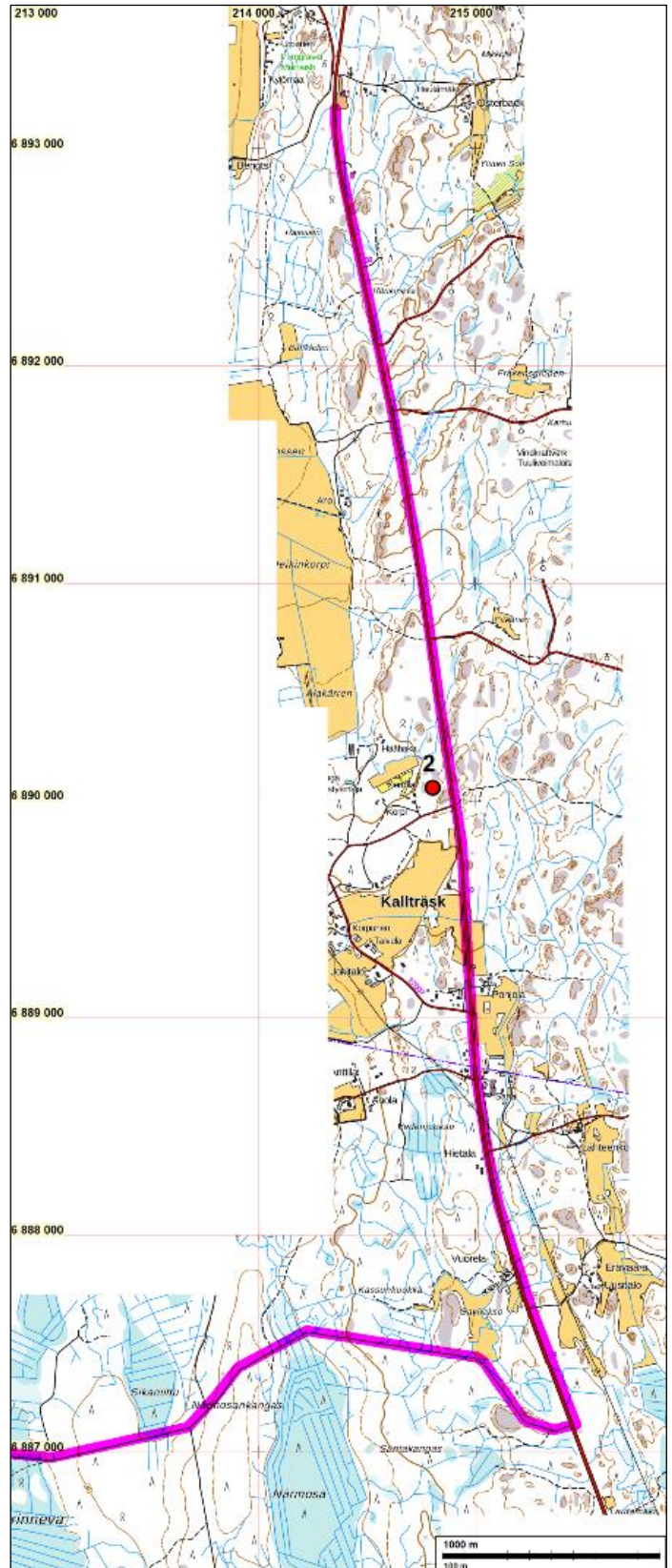
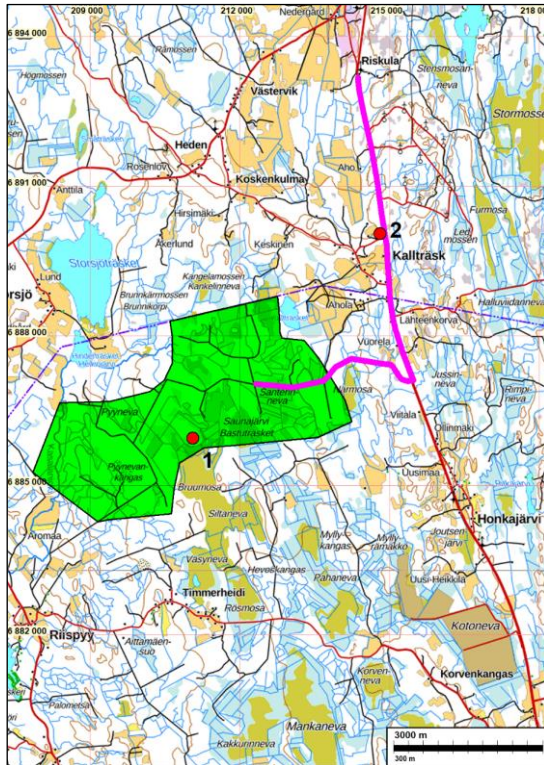
Tutkimusalueen sijainti.

Selityksiä: Koordinaatit ja kartat ovat ETRS-TM35FIN koordinaatistossa. Kartat ovat Maanmittauslaitoksen maastotietokannasta 08/2023, ellei toisin mainittu. Muinaisjäännösrekisteri on tarkastettu 08/2023. Valokuvia ei ole talletettu mihinkään viralliseen arkistoon, eikä niillä ole mitään kokoelmatunnusta. Valokuvat ovat digitaalisia ja tallessa Mikrolitti Oy:n palvelimella.

Yleiskartat ja kohdeluettelo

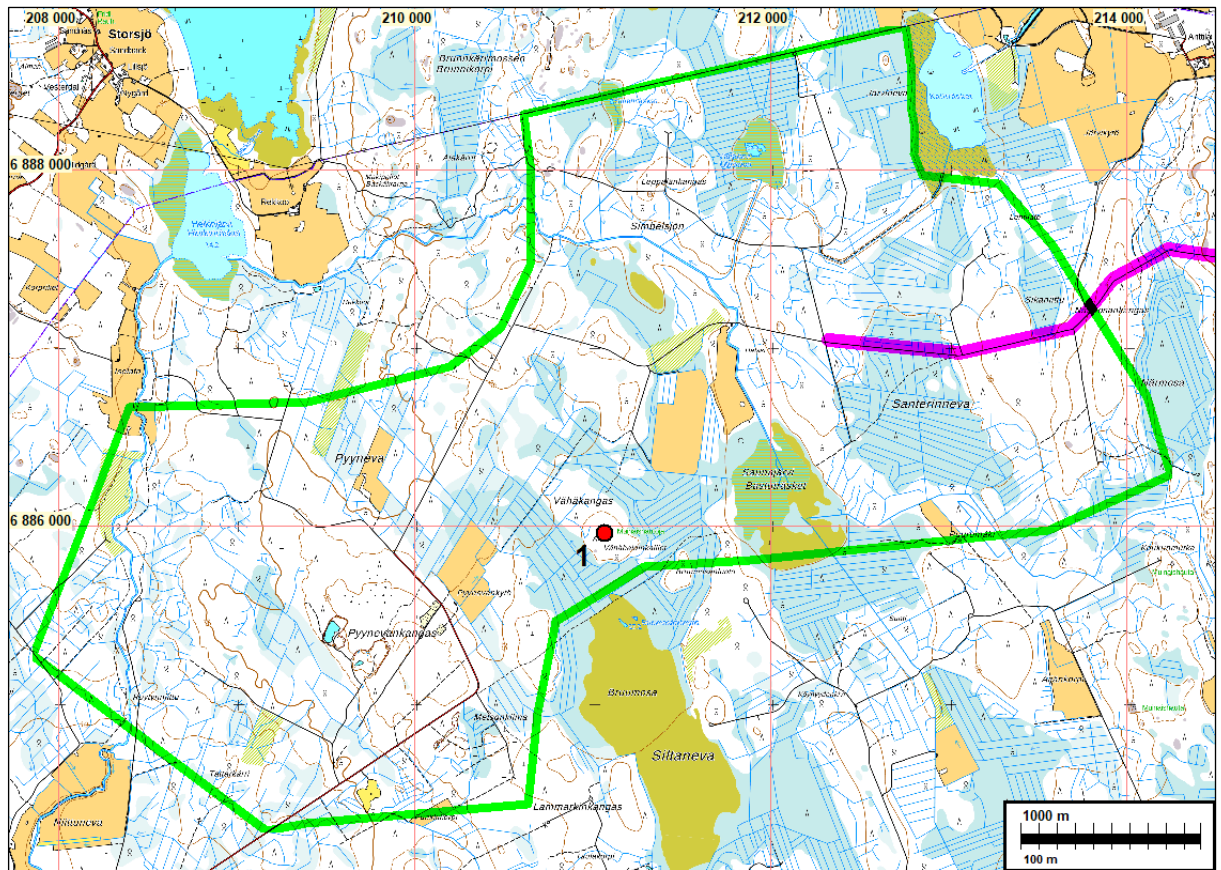
● = Kiinteät muinaisjäänökset

Tuulipuiston hankealue vihreällä ja suunniteltu sähkönsiirtoreitti purppuralla

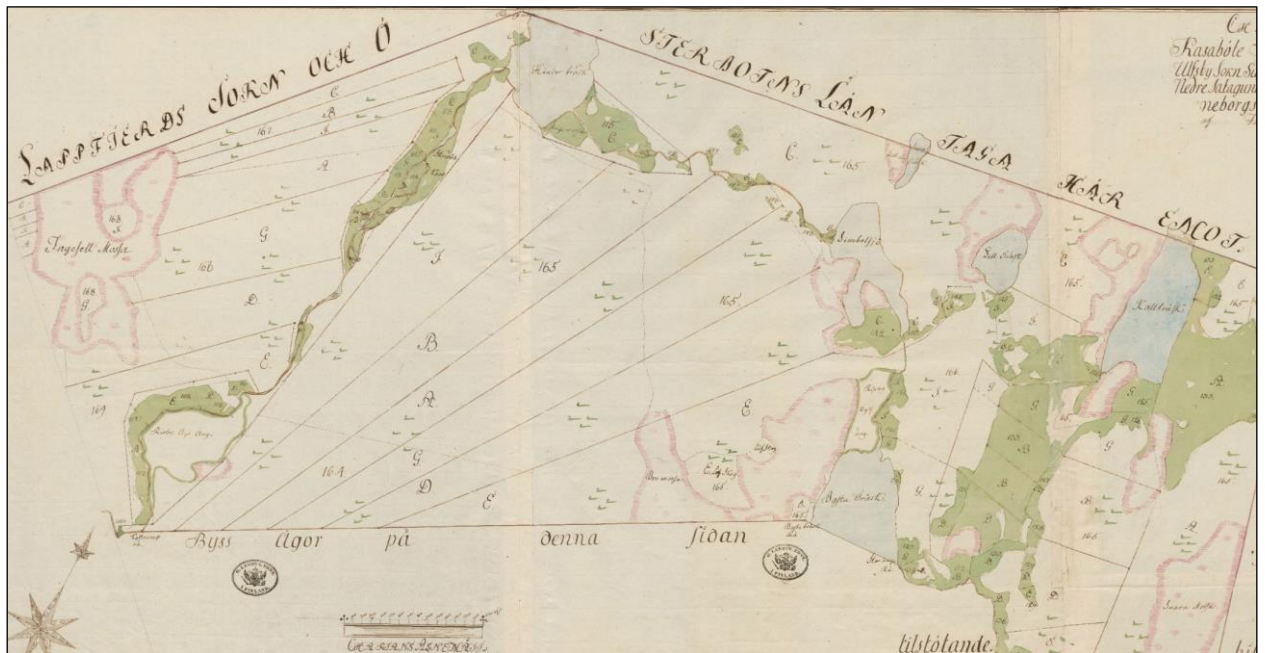
Kohteet:

- 1 Merikarvia Heikintalo
Pronssikautinen röykkiö
mj tunnus 484010016
N 6885964 E 211056
- 2 Kristiinankaupunki Sideby
-Viertola
kivikautinen asuinpaikka
750010004

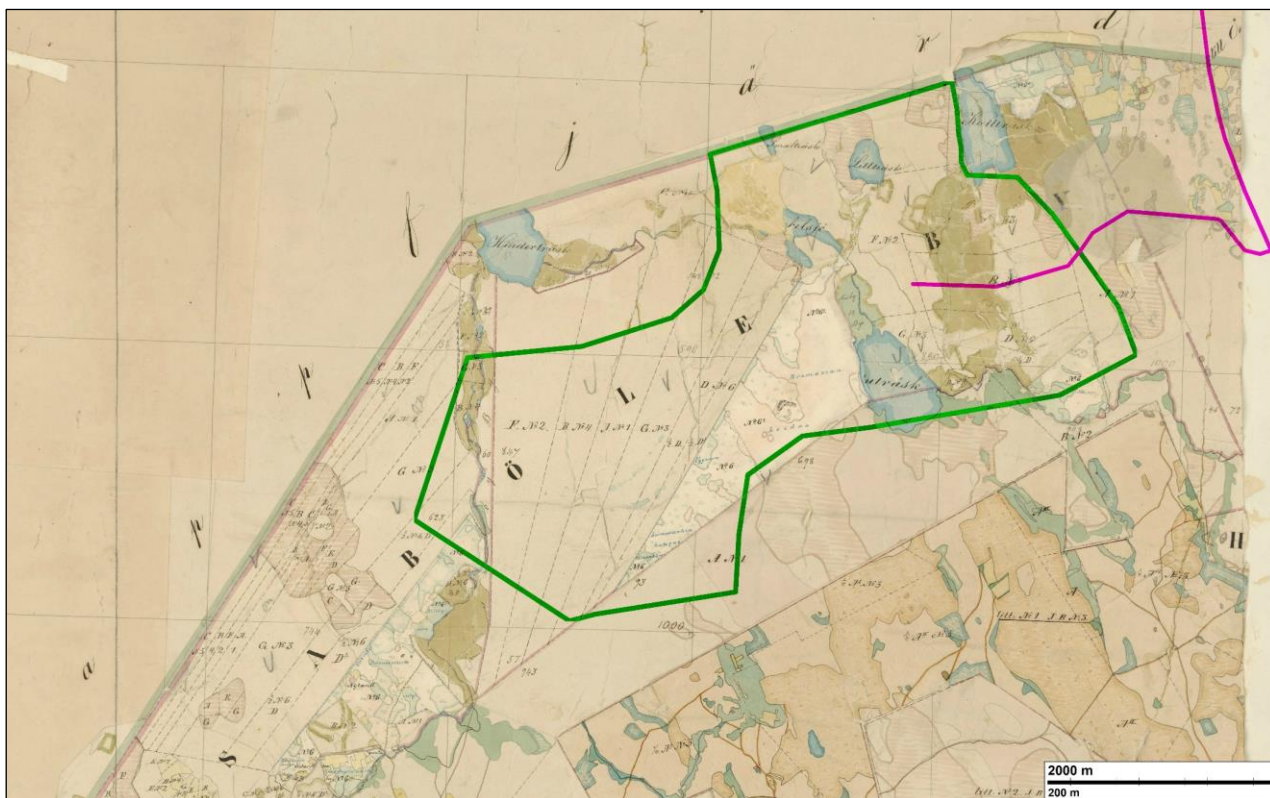

Hankealue

Vanhoja karttoja

Ote vuoden 1796 Kasalan isojakokartasta. Tutkimusalue sijaitsee itäpuolella olevan Kallträskin länsi- ja eteläpuolella sekä pohjoisessa olevan Hinderträskin eteläpuolella. Tutkimusalueella ei sijoitu kartassa merkintöjä, jotka mahdollisesti viittaisivat muinaisjäännöksiin.

Ote vuoden 1853 Merikarvian pitäjänkartasta. Se perustuu pääosin 1796 isojakokarttaan. Pälle piirroksia ei alueen kohdalla näytä olevan. Arkeologisesti mielenkiintoisia merkintöjä ei alueelle kartassa sijoitu. Asutusta ei ole ollut. Niittyjä on ollut.

Inventointi

Merikarvian Pyynevankankaalle on suunnitteilla tuulivoimapuisto. Ilmatar Energia Oy tilasi tuulivoimapuiston hankealueen ja sähkönsiirtoreitin arkeologisen inventoinnin Mikrolitti Oy:ltä. Tomi Kuljukkanen ja Alexander Suvorov tekivät inventoinnin maastotyön syyskuun puolella välissä, muutamien päivien aikana, työn kannalta hyvissä olosuhteissa.

Inventoitava tuulipuistoalue sijaitsee Merikarviassa ja sähkönsiirtoreitti pääosin Kristiinankaupungissa. Tuulipuiston alue on laajuudeltaan 13,9 km², ja se rajautuu lännessä Kasalanjoen läheisyyteen, etelässä Saunajärven suoalueeseen, idässä Narmösaan ja pohjoisessa Satakunnan ja Pohjanmaan läänien rajalle. Suunniteltu sähkönsiirtoreitti kulkee tutkimusalueen itärajalta Valtatie 8:an varteen. Valtatien reunaa pitkin se kulkee pohjoiseen Riskulan kohdalle. Sähkönsiirtoreitti on tuulipuiston hankealueen ulkopuoliselta pituudeltaan n. 8,1 km.

Tuulipuiston hankealueella ovat inventoineet Ari Siiriäinen vuonna 1967 ja Turun yliopisto vuonna 1986 (jälkimmäisestä ei ole saatavilla raporttia). Sähkönsiirtoreitin alueella ovat inventoineet Hiekkänen (1980) ja Laulumaa (2006). Hiekkasen inventointi keskittyi Siipyn alueelle ja VT 8:n varrelle. Laulumaan inventointi kattoi koko Kristiinankaupungin, joskaan ei ole tietoa onko inventoinnissa tutkittu maastoja juuri hankealueen tai sähkönsiirtolinjojen kohdilla.

Tutkimusalueen maasto muodostuu lähinnä soista ja suometsistä, maaperä alueella on suurimalta osin moreenimaata. Tutkimusalueen eteläosassa on Saunajärven suoalue, tutkimusalueen lounaiskulmassa sijaitsee Pyynevankangas, joka on maaperältään hiekkaa. Alueen länsireunassa on pohjois-eteläsuuntaisesti kulkeva ja Itämereen laskeva Kasalanjoki, joka lähtee tutkimusalueen ulkopuolella olevasta Heikinjärvestä. Heikinjärveen laskee Saunajärven

suoalueelta virtava joki, joka kulkee tutkimusalueen keskellä. Alueen koillisnurkassa sijaitsee pieni Vähäjärvi.

Tutkimusalue sijaitsee korkeustasoilla 15–30 m mpy., sähkönsiirtoreitillä korkeustasot ovat 40 m mpy. tuntumassa. Muinainen Itämeri on ulottunut alueelle pronssikaudelta rautakauden alkupuolelle. Siten tutkimusalueella voi näiden korkeustasojen puolesta sijaita esihistoriallisia jäännöksiä.

Vuoden 1798 Kasalan isojakokartalla sekä vuoden 1853 Merikarvian pitäjänkartalla tutkimusalue on Kasalan kylän asuttamatonta takamaata. Vuoden 1846 Lapväärtin pitäjänkartalla sähkönsiirto-reitti kulkee pääsääntöisesti Metsälän kylässä. Lapväärtti kuuluu Pohjanmaan maakuntaan ja historialliseen Vaasan lääniin. Kaikkia sähkönsiirtolinjan isojakokarttoja ei katsottu tarpeelliseksi tarkistaa, sillä edellä mainitut pitäjänkartat perustuvat isojakokarttoihin, ja niiden perusteella seudun historiallisen ajan asutuksen sijainnista ja maankäytön historiasta saadaan tässä tapauksessa riittävän hyvä käsitys. Tutkimusalueella eikä sähkönsiirtolinjalla ole yllä mainituilla kartoilla mitään merkintöjä, jotka voisivat viitata suojeltavaksi katsottaviin arkeologisiin jäännöksiin.

Suunnitellun tuulipuiston alueelta ja sähkönsiirtoreitin varrelta tunnetaan entuudestaan kaksi kiinteää muinaisjäännöstä: pronssikautinen hautaröykkiö [1 Merikarvia Heikintalo](#) ja kivikautinen asuinpaikka [2 Kristiinankaupunki Sideby-Viertola](#).

Maastotyö

Maastotöiden valmisteluvaiheessa tutkittiin Maanmittauslaitoksen 5 p/m² -laserkeilausaineistosta laadittua rinnevarjostetta, josta etsittiin arkeologisiin jäännöksiin viittaavia maastonmuotoja. Rinnevarjosteesta havaittiin muutama kuoppamainen ja kumparemainen anomalia, jotka tarkastettiin maastossa. Anomaliat eivät osoittautuneet arkeologisesti merkittäviksi – olivat luontaisia tai selvästi nykyaikaisia kaivantoja.

Maastotyössä tarkastettiin tutkimusalueen potentiaalisiksi koetut kuivat maat, erityisesti alueen itäosa, jossa on kangasalueita esihistorialle sopivalla korkeudella. Alue on enimmäkseen suomet-sää ja kivikkoista metsää. Alueella on yksi suurempi hiekkakangas, Pyynevankangas, joka tarkastettiin maastossa tarkemmin. Tarkastimme mm. tutkimusalueen koilliskulman pienen kalliosaarek-keen Järvinevan pohjoispuolella sekä Valtatie 8:an itäpuolella olevan Ollinmäen kalliosaarekkeen varhaismetallikautisten hautaröykkiöiden varalta.

Entuudestaan tunnetut kiinteät muinaisjäännöskohteet, pronssikauden hautaröykkiö [1 Merikarvia Heikintalo](#) ja kivikautinen asuinpaikka [2 Kristiinankaupunki Sideby-Viertola](#) tarkastettiin maas-tossa. Molemmat kohteet todettiin aikaisempien kuvailujen mukaisiksi.

Tulos

Tuulipuiston hankealueelta, ja suunnitellun sähkönsiirtolinjan yhteydestä tunnetaan edelleen yh-teensä kaksi arkeologista suojelukohdetta. Molemmat ovat kiinteitä muinaisjäännöksiä (sm), joista toinen on pronssikautinen hautaröykkiö ([1 Merikarvia Heikintalo](#)) ja toinen kivikautinen asuin-paikka ([2 Kristiinankaupunki Sideby-Viertola](#)). Muita, ennestään tuntemattomia, suojeltavaksi kat-sottavia arkeologisia jäännöksiä ei inventoinnissa todettu.

4.12.2023

Tomi Kuljukka & Alexander Suvorov,
Mikroliitti Oy

Lähteet

- Helsberg, M. 1796. Charta öfver Kasaböle Bys Ägor uti Ulfsby Sokn. Sastmola Palkoral Nedre Satakunda Härad och Björneborgs Län. Maanmittauslaitos.
- Hiekkanen, M. 1980. Siipyyn esihistoriallisten muinaisjäännösten perusinventointi 1980. Museo-
virasto.
- Laulumaa, V. 2006. Kristiinankaupunki. "Ajan jälkiä muuttuvassa maisemassa" -hankkeen mui-
naisjäännösinventointi v 2006. Museovirasto.
- Pitäjänskartta 1853, 1231 08 Merikarvia. 1846, 1231 12 Lapväärtti. Maanmittauslaitos.
- Peruskartta 1972, 1231 08. Maanmittauslaitos.
- Siiriäinen, A. 1967. Esihistoriallisen osaston kiinteiden muinaisjäännösten inventointiluettelo.
Muinaistieteellinen toimikunta.

Yleiskuvia

Vasemmalla. Pyynevankankaan lammen luoteispuolella oleva metsäkangas

Vasemmalla. Tutkimusalueen koilliskulman pieni kalliosaareke Järvinevan pohjoispuolella. Kuvattu luoteeseen. **Oikealla.** Tutkimusalueen keskustassa Vähäkankaan pohjoispuolella oleva polku. Kuvattu etelään.

Vasemmalla. Tutkimusalueen lounaiskulmassa olevan Tattarkärren hakkuuaukea. Kuvattu lounaaseen.

Oikealla. Ollinmäellä, Vt 8:an itäpuolella oleva kalliainen alue. Kuvattu länteen.

Kiinteät muinaisjäänne

1 MERIKARVIA HEIKINTALO

Mjtunnus: 484010016

Status: kiinteä muinaisjäänne (sm)

Ajoitus: varhaismetallikautinen pronssikautinen

Laji: hautapaikat hautaröykkiöt

Koordin: N 6885964 E 211056 Z 27,5

Tutkijat: Siiriäinen 1967 inventointi; Turun yo 1986 inventointi; Kuljukka & Suvorov 2023

Sijainti: Paikka sijaitsee Vähäkankaalla olevalla kalliosaarekkeella ojitetun metsän keskellä.

Huomiot: Muinaisjäänne rekisteri: Röykkiöt sijaitsevat Siltanevan luoteispuolella, Saunajärvestä 600 m lounaaseen matalalla itä-länsi-suuntaisella kalliopaljastumalla. Röykkiöiden koot ovat 7,5 x 7 x 0,4 m, 5,8 x 4,9 x 0,6 m, 6,3 x 5,4 x 0,7 m, 7,6 x 7,3 x 0,9 m.

Kuljukka & Suvorov 2023: Röykkiöt ovat Siiriäisen (1967) tekemien kuvailujen mukaisessa kunnossa. Neljä röykkiötä on rakennettu melko yhteneväiseen linjaan luoteis-koillis suuntaisesti. Suurimman röykkiön (alakohde 3) keskustassa on melko epäsymmetrinen kuopanne. Myös röykkiön 4 keskellä on kuoppa, röykkiö 2 taas vaikuttaa hajotetulta eikä siinä ole yhtä selkeää kuoppaa keskellä. Läntisin röykkiö 1 on rakennettu muista röykkiöistä korkeammalle kallioterassille ja se vaikuttaa suurimmaksi osaksi ehjältä. Röykkiöiden keskustan kuopat voivat viitata haudanryöstelyyn, sisäisten hautarakenteiden sortumiseen tai molempiin.

Alakohteet:

kaikki ovat tyypiltään *hautaröykkiöitä* ja ajoitukseltaan *pronssikautisia*.

Röykkiö 1

Kuvaus: Läntisin röykkiö, joka on rakennettu muusta maastosta korkeammalle kallioterassille. Röykkiö vaikuttaa ehjältä.

Koordinaatit: P: 6885926 I: 211003

Röykkiö 2

Kuvaus: Mahdollisesti hajotettu röykkiö, jonka keskellä epämääräinen kuoppa. Röykkiön päällä kasvaa puita.

Koordinaatit: P: 6885955 I: 211041

Röykkiö 3

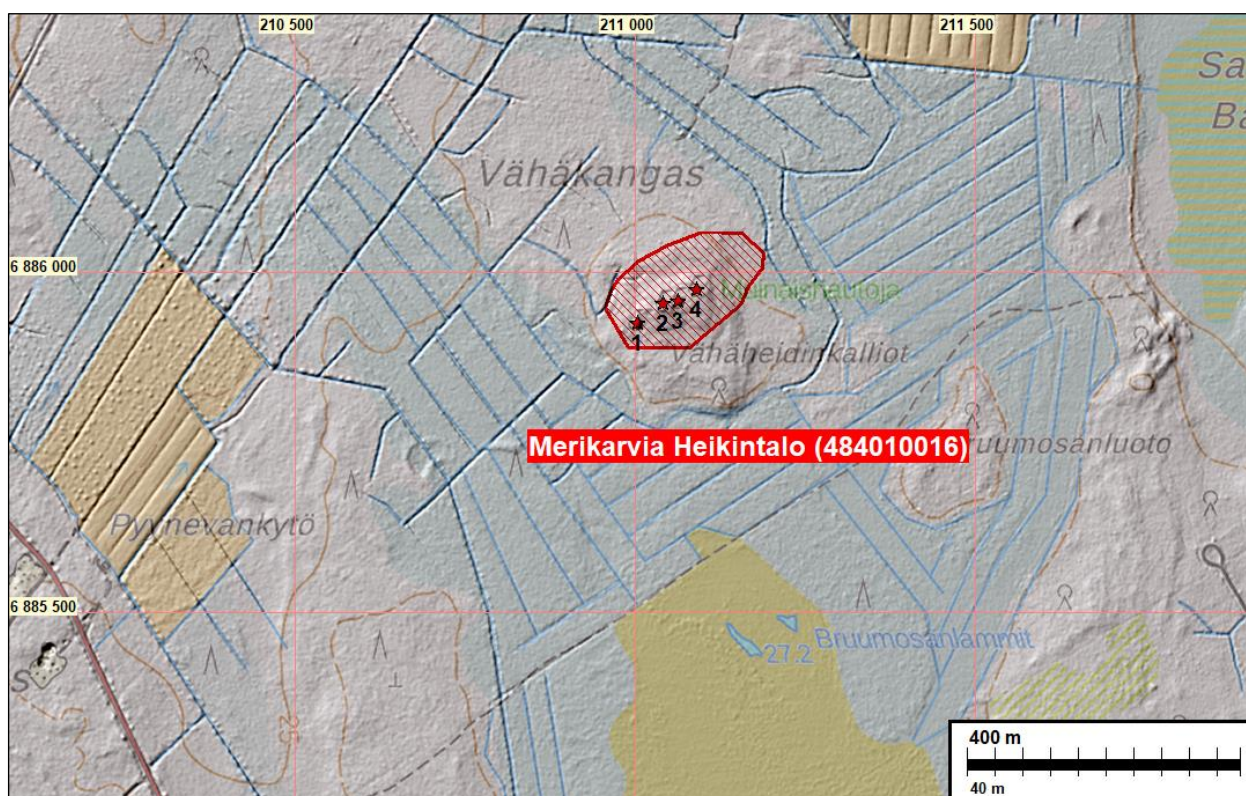
Kuvaus: Kohteet suurin röykkiö, jonka keskellä on kuoppa.

Koordinaatit: P: 6885958 I: 211063

Röykkiö 4

Kuvaus: Kohteen itäisin röykkiö, jonka keskellä on kuoppa.

Koordinaatit: P: 6885975 I: 211090

Kiinteä muinaisjäännös rajattu punaisella. Alakohteet numeroiduilla tähtikuvioilla.

Vasemmalla. Suurin, röykkiö 3 kuvan keskellä, kuvattu etelään. **Oikealla.** Sama röykkiö lähempää, jossa näkyy paremmin keskustan kuoppa. Kuvattu itään.

Vasemmalla. Läntisin rökkiö 1, joka on rakennettu muusta saarekkeesta kohollaan olevalle kalliolle. Rökkiö on kalliossa olevan uran oikealla puolen. **Oikealla.** Rökkiö 2, joka näyttää hieman hajotetulta. Kuvattu itään.

Itäisin rökkiö 4, jonka keskellä näkyy kuoppa. Kuvattu länteen.

2 KRISTIINANKAUPUNKI SIDEBY-VIERTOLA

Mjtunnus: 750010004

Status: kiinteä muinaisjäännös (sm)

Ajoitus: kivikautinen

Laji: asuinpaikat

Koordin: N 6890058 E 214802 Z 42,5

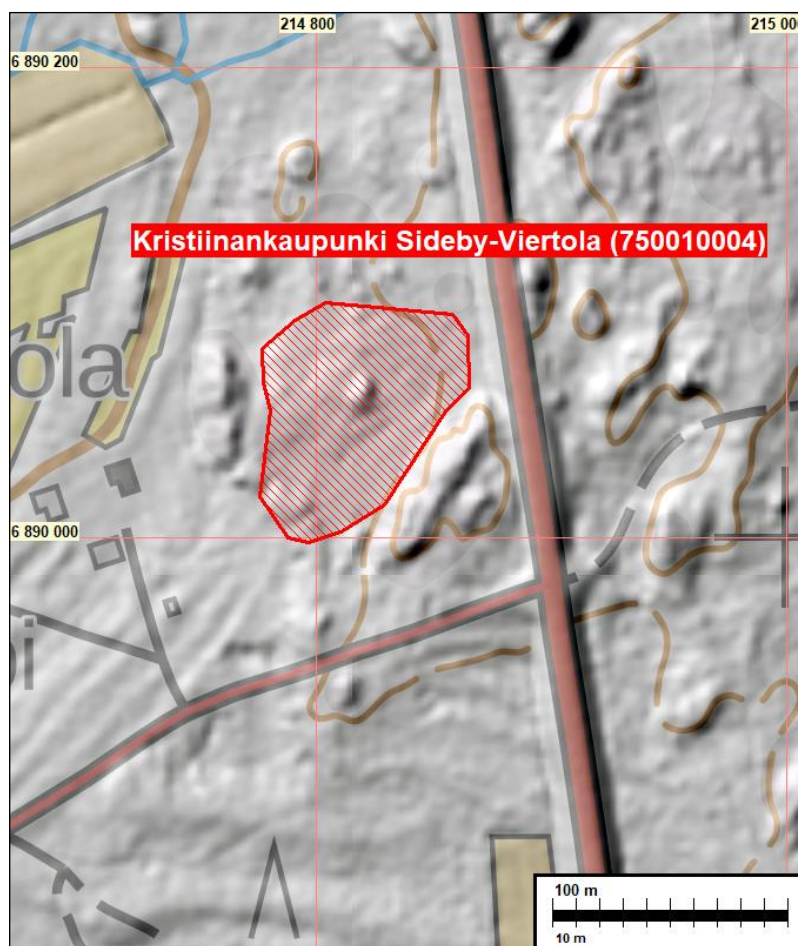
Tutkijat: Markus Hiekkänen 1980 inventointi; Vesa Laulumaa 2006 inventointi; Kuljukka & Suvorov 2023

Sijainti: Paikka sijaitsee muutamia kymmeniä metrejä Vt 8:n länsipuolella, heti Kallträsketistä pohjoiseen.

Huomiot: *Muinaisjäännösrekisteri:* Kohde sijaitsee muutamia kymmeniä metrejä vt 8:n länsipuolella, heti Kallträsketistä pohjoiseen. Asuinpaikka on kallioiden väliin jäävällä hiekkaisella pellolla.

Pellon laajuus on n. 70 x 40 m, asuinpaikka voi jatkua hieman laajemmallekin. Tarkastushetkellä pelto oli kesannolla.

Kuljukka & Suvorov 2023: Paikalla ei enää ole peltoa vaan kohde on metsittynyt.

Kiinteä muinaisjäännös rajattu punaisella.

Vasemmalla. Kohteen länsiosa, kuvattu länteen. **Oikealla.** Kohteen länsiosa, kuvattu kaakkoon.

MERIKARVIA

Kultakallion tuulipuiston hankealueen ja sähkönsiirtoreittien arkeologinen inventointi 2023

**Tomi Kuljukkan
Alexander Suvorov**

Tilaaaja: Ilmatar Energia Oy

Sisältö

Perustiedot	2
Kohdeluettelo	4
Yleiskartat	4
Vanhoja karttoja	7
Inventointi	8
Maastotyö	9
Tulos	9
Lähteet	10
Yleiskuvia	10
Kiinteät muinaisjäännökset	11
2 MERIKARVIA HEITONNEVA	11
4 MERIKARVIA HAUTALAAKSO	12
Tuhoutuneet muinaisjäännökset	14
1 MERIKARVIA VÄHÄRAUNIONIEMI	14
3 MERIKARVIA RAUNIONIEMI	15

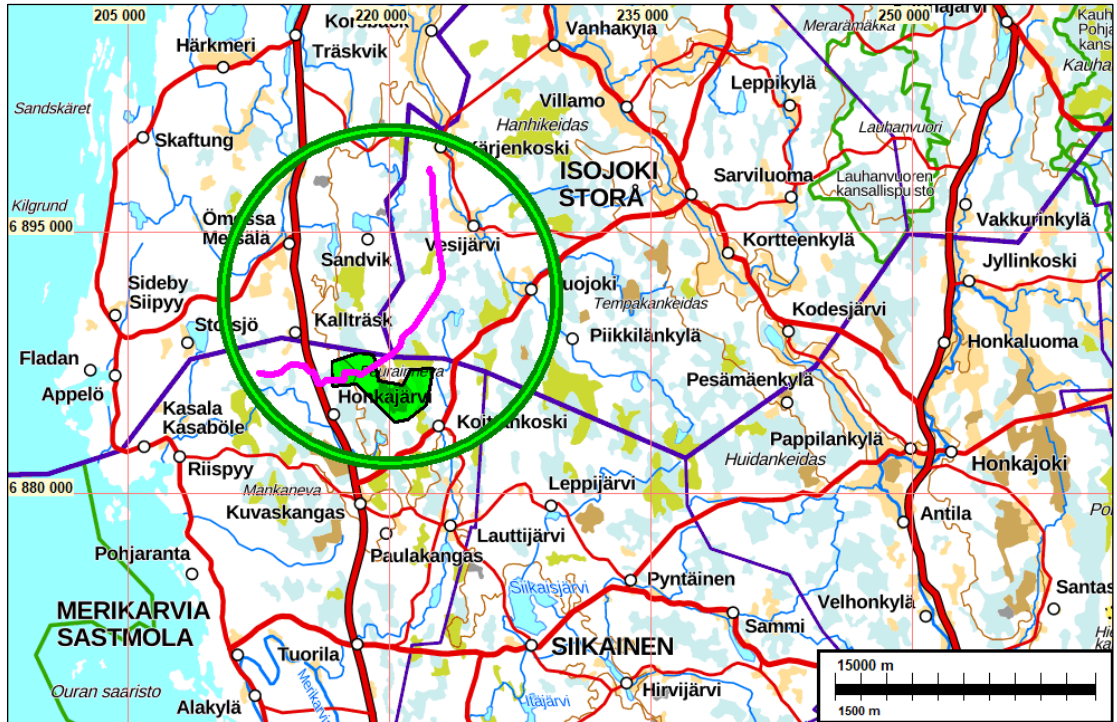
Kansikuva: Kohteen 4 rajamerkki. Kuvattu etelään.

Perustiedot

<i>Alue:</i>	Merikarvian Kultakallion tuulipuiston hankealue ja siihen kuuluvat sähkönsiirtoreitit 100 m etäisyydeltä reittien molemmin puolin. Hankealueen laajuus on 11,1 km ² . Sähkönsiirtoreitit ovat pituudeltaan n. 1,6 km (läntinen) ja 12,8 km (pohjoinen).
<i>Tarkoitus:</i>	Selvittää tuulipuiston suunnittelualueella ja sähkönsiirtoreitin varrella sijaitsevat muinaisjäännökset ja muut suojeltavaksi katsottavat arkeologiset kohteet.
<i>Maastotyö:</i>	11.9 – 15.9.2023.
<i>Tilaaja:</i>	Ilmatar Energia Oy.
<i>Tekijät:</i>	Tomi Kuljukka & Alexander Suvorov.
<i>Tulokset</i>	Alueelta tunnettiin entuudestaan kolme kiinteää muinaisjäännöstä (1. Merikarvia Vähäraunioniemi , 2. Merikarvia Heitonneva , 3. Merikarvia Raunioniemi). Inventoinnissa havaittiin yksi uusi kiinteä muinaisjäännös: historiallisen ajan rajamerkki (4. Merikarvia Hautalaakso). Aiemmin tunnetut pronssikautiset hautaröykkiöt 1. Merikarvia Vähäraunioniemi ja 3. Merikarvia Raunioniemi todettiin tuhoutuneiksi – röykkiöitä ei löytynyt. Raunioniemen röykkiöt ovat ilmeisesti hävinneet v. 2020-2021 metsänhakuksessa.

Tutkimusalueelta ja sähkönsiirtoreitiltä tunnetaan inventoinnin jälkeen kaksi arkeologista suojelukohdetta. Molemmat ovat kiinteitä muinaisjäännöksiä (sm), joista toinen on entuudestaan tunnettu pronssikautinen hautaröykkiö ([2 Merikarvia Heitonneva](#)) ja historiallisen ajan rajamerkki ([4 Merikarvia Hautalaakso](#)).

Raunioniemen hävinneiden röykkiöiden suojelustatusta on syytä pohtia. Nyt luokitelimme sen tuhoutuneeksi. Vähäraunioniemen röykkiö on tyystin ja selityksittä hävinnyt tai sitten jossain muualla kuin ilmoitetulla alueella, jossa muinaisjäännöstä ei ole, eikä ole tietoa missä se voisi olla. Siksi se ei ole suojelukohde koska paikkatietoa ei ole.

Sijaintikartta. Hankealue vihreällä ja sähkönsiirtolinjat purppuralla.

Selityksiä:

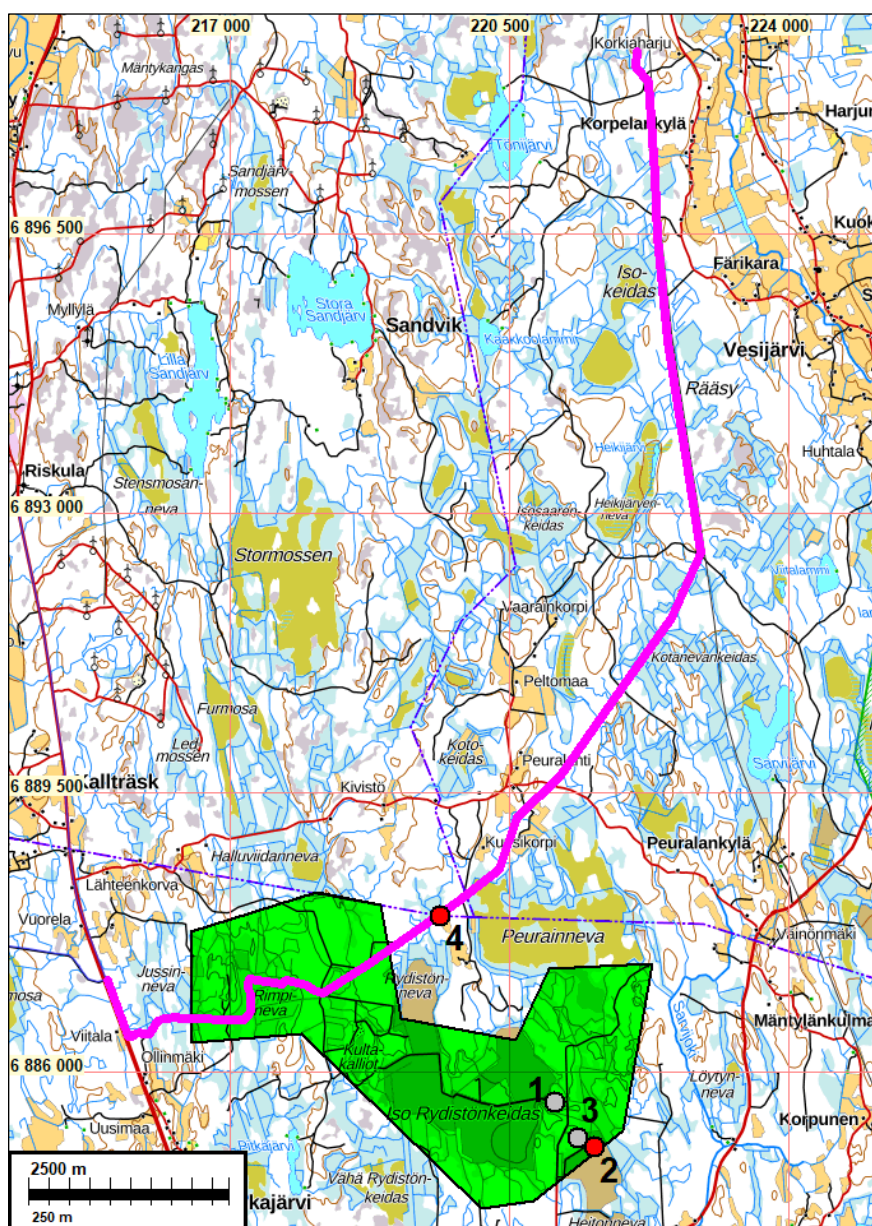
Koordinaatit ja kartat ovat ETRS-TM35FIN koordinaatistossa. Kartat ovat Maanmittauslaitoksen maastotietokannasta 09/2023, ellei toisin mainittu. Muinaisjäännösrekisteri on tarkastettu 09/2023. Valokuvia ei ole talletettu mihinkään viralliseen arkistoon, eikä niillä ole mitään kokoelmatunnusta. Valokuvat ovat digitaalisia ja talletettu Mikroluisti Oy:n palvelimella ja varmuuskopioilla, jotka fyysisesti Suomessa.

Kohdeluettelo

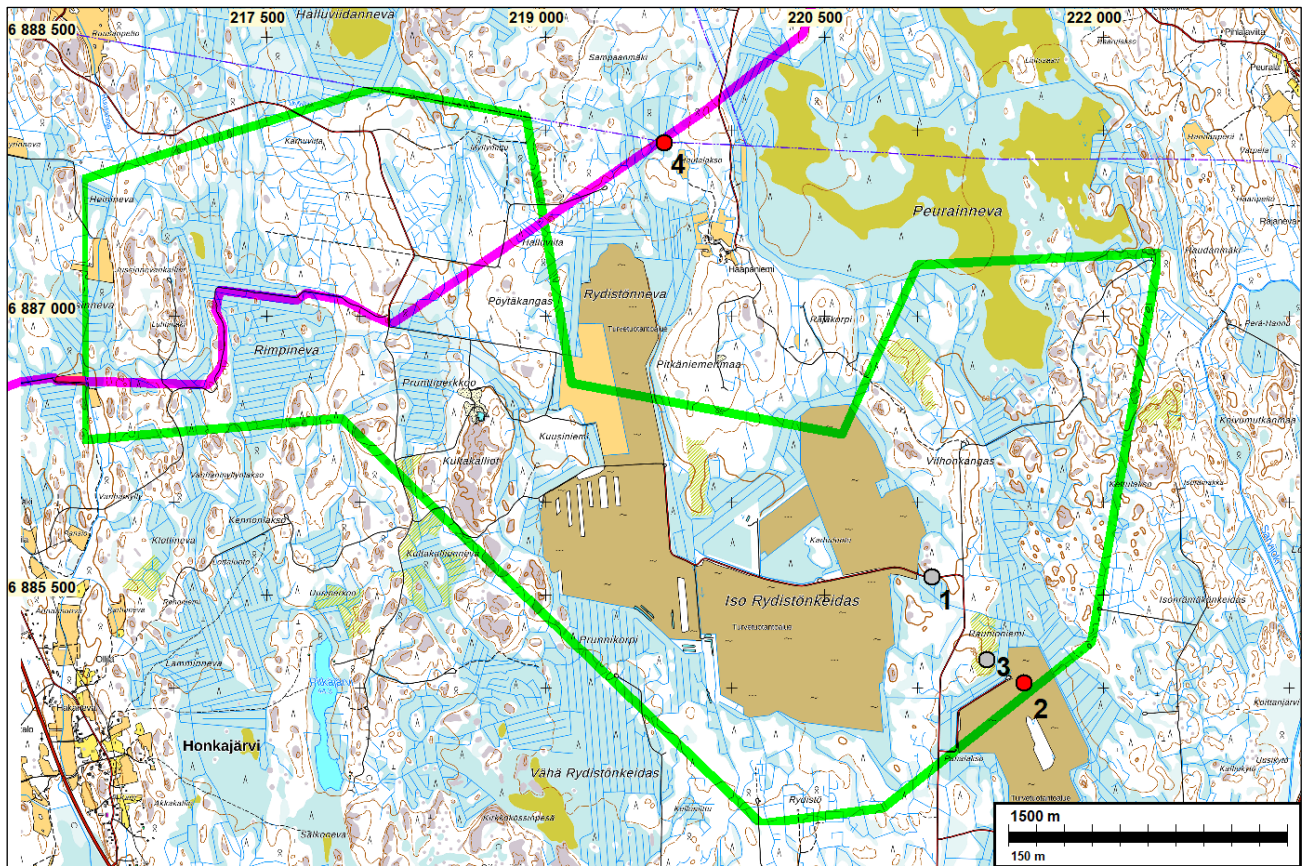
NRO	N	E	NIMI	AJOITUS	LAJI	TUNNUS
KIINTEÄT MUINAISJÄÄNNÖKSET (suojelukohteita)						
2	6885026	221573	Merikarvia Heitonneva	pronssikautinen	hautaröykkiö	484010031
4	6887934	219638	Merikarvia Hautalaakso	historiallinen	rajamerkki	uusi kohde
TUHOUTUNEET MUINAISJÄÄNNÖKSET (ei suojelukohteita)						
1	6885596	221080	Merikarvia Vähäraunioniemi	pronssikautinen	hautaröykkiö	484010030
3	6885151	221372	Merikarvia Raunioniemi	pronssikautinen	hautaröykkiö	484010029

Yleiskartat

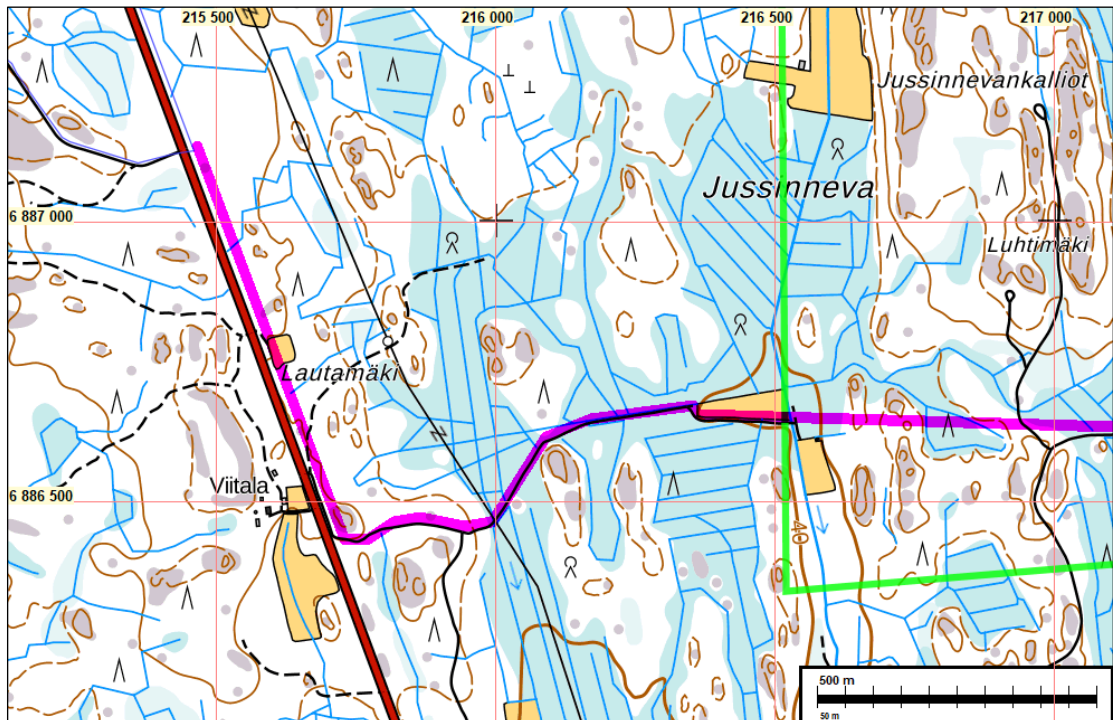
Tutkimusalue on rajattu vihreällä ja sähkönsiirtoreitti purppuralla (alimmassa kartassa vihreällä).

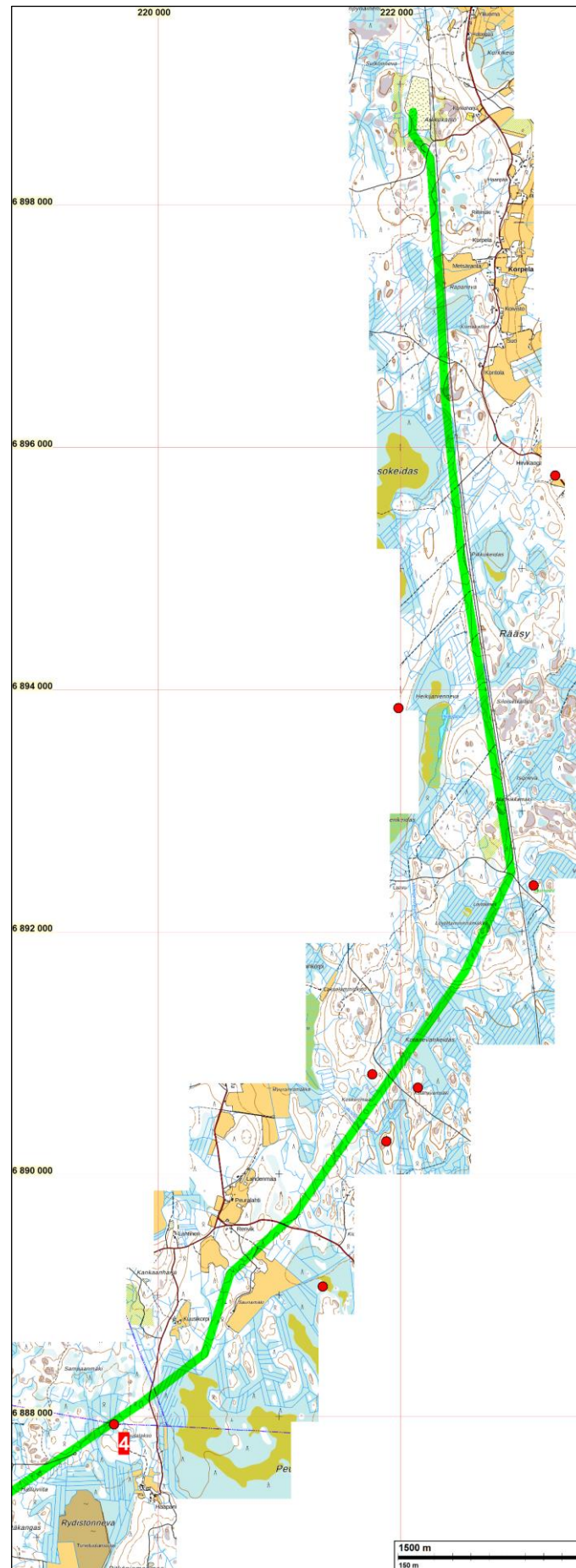
- = Kiinteät muinaisjäännökset 2. Merikarvia Heitonneva ja 4. Merikarvia Hautalaakso.
- = Tuhoutuneet muinaisjäännökset 1. Merikarvia Vähäraunioniemi ja 3. Merikarvia Raunioniemi

Tuulivoimapuiston hankealue

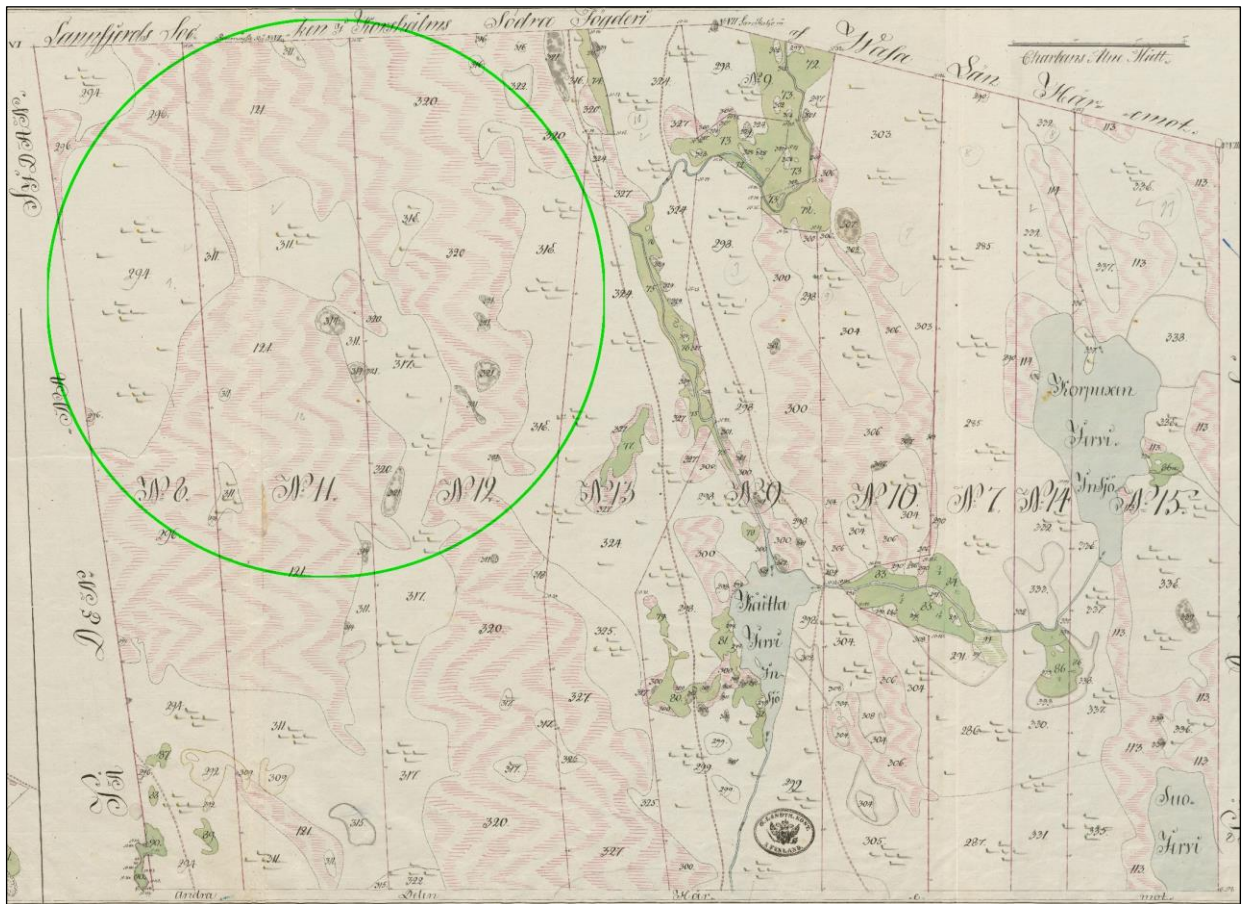

Sähkönsiirtoreitti tutkimusalueen länsipuolella.

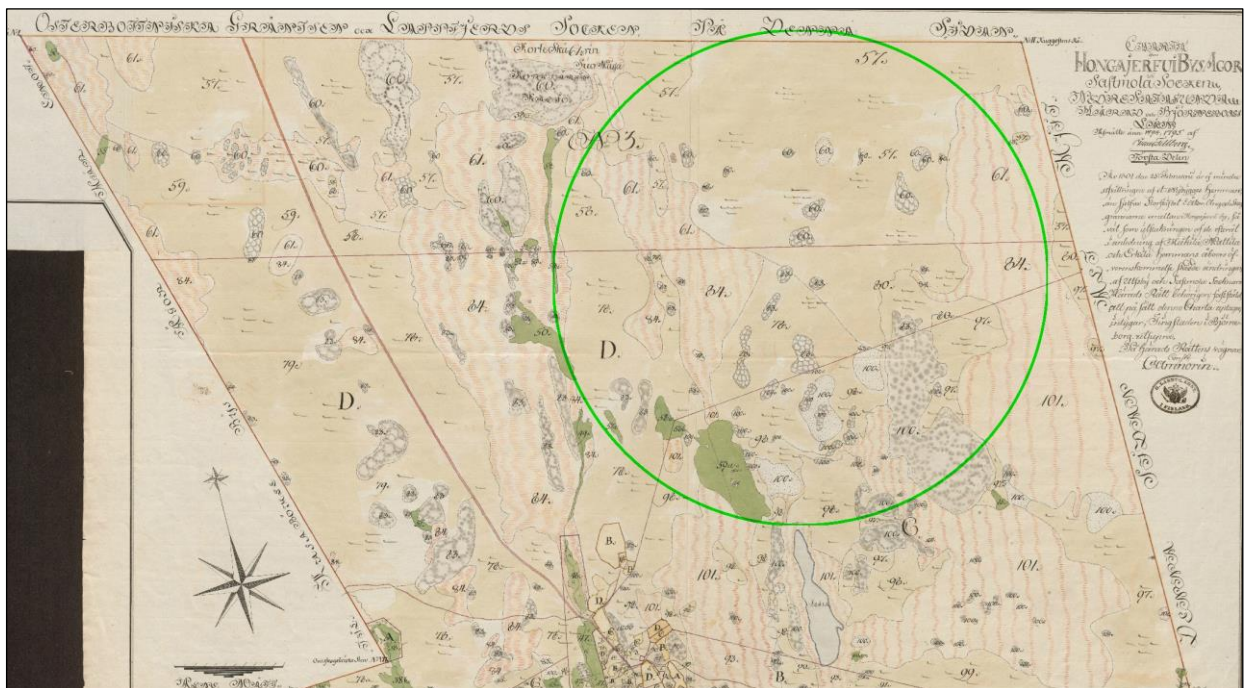

Sähkönsiirtoreitti tutkimusalueen pohjoispuolella, jonka varrelle alle 100 m etäisyydelle sijoittuu ainoastaan [kohde 4](#), linjan eteläpäässä.

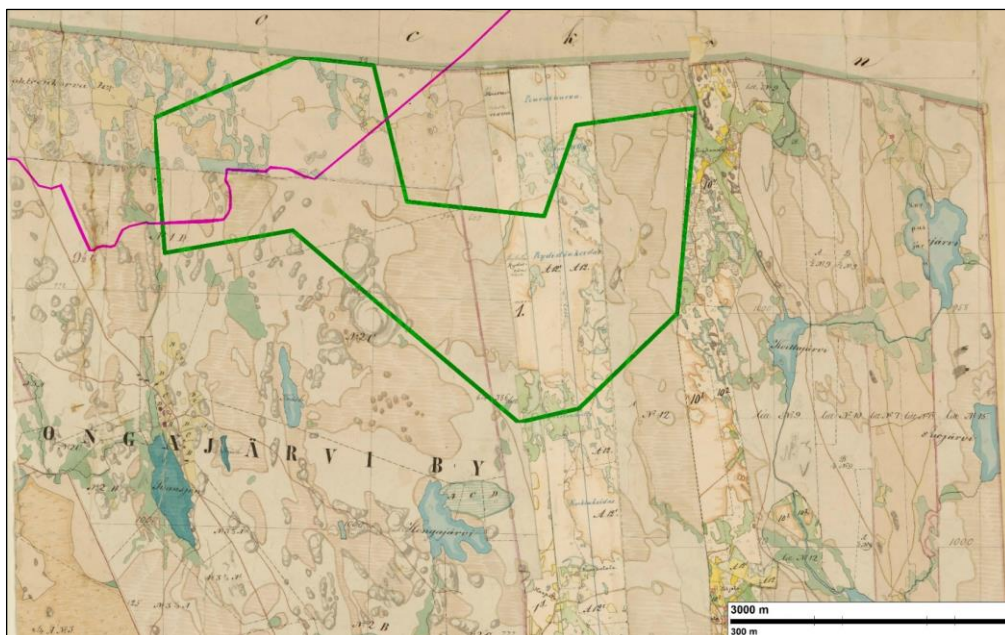
Vanhoja karttoja

Lauttijärven vuoden 1803 isojakokartta, tutkimusalue vihreän ympyrän sisällä ja lähettyvillä. Tutkimusalueella ei ole merkintöjä, jotka viittaisivat muinaisjäännöksiin.

Honkajärven vuoden 1795 isojakokartta, tutkimusalue vihreän ympyrän sisällä ja lähettyvillä. Tutkimusalueella ei ole merkintöjä, jotka viittaisivat muinaisjäännöksiin.

. Ote vuoden 1840 Merikarvian pitäjänkartastosta. Kartalla on myöhempi päällepiirros (1800-luvun lopulta – 1900 luvun alkupuolelta) tutkimusalueen itäosassa, muulla tutkimusalueen osalla kartta kuvaa tilannetta ennen 1840 – se perustuu yllä olevaan isojakokarttaan.

Inventointi

Merikarvian Kultakalliolle ja sen ympäristöön on suunnitteilla tuulivoimapuisto. Ilmatar Energia Oy tilasi tuulivoimapuiston ja siihen liittyvien sähkönsiirtoreittien hankealueen arkeologisen inventoinnin Mikrolitti Oy:ltä. Tomi Kuljukkanen ja Alexander Suvorov tekivät inventoinnin maastotyön 11.9 – 15.9.2023 työn kannalta hyvissä olosuhteissa.

Inventoitava alue sijaitsee Merikarviassa ja sähkönsiirtoreitit Kristiinankaupungissa ja Isojoen kunnassa. Tuulipuiston alue on laajuudeltaan 11,1 km², se rajautuu kaakossa Heitonnevan turvetuotantoalueeseen, koillisessa Peurainnevan suoalueeseen ja lännessä Jussinnevan suoalueeseen. Suunniteltu sähkönsiirtoreitti kulkee tutkimusalueen länsilaidalta Valtatie 8:sta itään tutkimusalueelle ja Peurainnevan pohjoispuolelta pohjoiseen kohti Arkkukalliota. Sähkönsiirtoreitit ovat pituudeltaan n. 1,6 km (läntinen) ja 12,8 km (pohjoinen). Sähkönsiirtoreittien pituuksiin ei ole laskettu tutkimusalueelle piirrettyä osuutta.

Tuulipuiston hankealueella ovat inventoineet Ari Siiriäinen vuonna 1967 ja Turun yliopisto vuonna 1986 (josta ei kuitenkaan ole raporttia). Siiriäisenkään raportista ei ilmene millä alueilla on tarkemmin liikuttu. Sähkönsiirtoreiteiltä (200 m vyöhyke) ei tunneta entuudestaan muinaisjäännöksiä tai muita arkeologisia kohteita.

Tutkimusalueen maasto muodostuu suurimmalta osin ojitetuista metsistä ja kalliopaljastumista, tutkimusalueen maaperä on moreenia. Tutkimusalueen kaakkois- ja keskiosassa on kaksi turvetuotantoaluetta, Heitonneva ja Iso Rydistönkeidas. Hankealueella ei ole vesistöjä.

Tutkimusalue sijaitsee korkeustasoilla 40–65 m mpy., eli kivikauden lopun ja pronssikauden alun korkeustasoilla. Alueella voi siis olla enemmänkin esihistoriallisia jäännöksiä kivi- ja varhaismetallikaudelta, joita ei vielä tunneta. Sähkönsiirtoreitit kulkevat samoilla tasoilla.

Vuosien 1803 Lauttijärven ja 1795 Honkajärven isojakokartoilla sekä vuoden 1840 Merikarvian pitäjänkartalla tutkimusalue on Honkajärven ja Lauttijärven kylien asuttamatonta takamaata.

Vuoden 1846 Isojoen pitäjänkartalla sähkönsiirtoreitti kulkee pääsääntöisesti Vesijärven kylän alueella poiketen hieman Lapväärtin kylän mailla sähkönsiirtoreitin lounaiskulmassa. Inventoiduilla alueilla sijaitsee vain yksi rajapiste Honkajärven, Lauttijärven ja Lapväärtin kylien kulmapisteessä, joka tarkastettiin maastossa.

Suunnitellun tuulipuiston alueelta tunnetaan entuudestaan kolme kiinteää muinaisjäännöstä: pronssikautiset hautaröykkiöt [1 Merikarvia Vähäraunioniemi](#), [2 Merikarvia Heitonneva](#) ja [3 Merikarvia Raunioniemi](#).

Maastotyö

Maastotöiden valmisteluvaiheessa tutkittiin Maanmittauslaitoksen tarkkaa (5 p/m²) laserkeilausaineistosta laadittua rinnevarjostetta, josta etsittiin arkeologisiin jäännöksiin viittaavia ilmiöitä ja maastonmuotoja. Rinnevarjosteesta havaittiin useampi kuoppamainen ja kumparemainen anomalia, jotka tarkastettiin maastossa.

Maastotyössä tarkastettiin tutkimusalueen ja sähkönsiirtoreittien (200 m vyöhyke) varrella olevat potentiaalisiksi koetut kuivat maat ja erityisesti kallioiset alueet hautaröykkiöiden varalta. Alue on enimmäkseen kallioista ja kivikkoista metsää, jossa on ojitettuja kosteikkoja. Kultakallion kallioalue käveltiin läpi lähes kokonaisuudessaan. Sieltä havaittiin yksi rajamerkki, joka sijoittuu nykyäänkin käytössä olevalle kiinteistörajalle. Rajapiste on ollut muuttumaton ainakin vuodesta 1795 (kts. yleiskuvat, N 6886307 E 218584).

Rinnevarjosteesta havaitut ilmiöt tarkastettiin maastossa. Kaikki esiintymät osoittautuivat luontaisiksi painaumiksi, hiekanottokuopiksi tai luontaisiksi kumpareiksi. Inventoinnissa havaittiin yksi uusi kohde, joka on historiallisen ajan rajamerkki Honkajärven, Lauttijärven ja Lapväärtin kylien välillä, ([kohde 4](#)). Rajamerkki sijaitsee pohjoisen sähkönsiirtoreitin varrella. Muuten sähkönsiirtoreiteiltä ei havaittu arkeologisia kohteita.

Entuudestaan tunnetut kiinteät muinaisjäännöskohteet, pronssikauden hautaröykkiöt [1 Merikarvia Vähäraunioniemi](#), [2 Merikarvia Heitonneva](#) ja [3 Merikarvia Raunioniemi](#) tarkastettiin maastossa. Kohteen [2](#) paikkatiedot tarkennettiin, kohteet [1](#) ja [3](#) todettiin maastotarkastuksen perusteella tuhoutuneiksi. Kohdetta [1](#) ei ole löytynyt Ari Siiriäisen (1967) inventoinnin jälkeen, vaikka kohde on tarkastettu nyt kolmatta kertaa. Röykkiö on todennäköisesti tuhoutunut turvetuotantoalueelle johtavan tien rakennuksessa. Kohde [3](#) taas on mitä todennäköisemmin tuhoutunut metsänhakkuun ja laikutuksen yhteydessä vuosien 2019–2023 välillä (kts. kohdetiedot ja sen kartat). Kohteiden [1 Merikarvia Vähäraunioniemi](#) ja [3 Merikarvia Raunioniemi](#) statusta ehdotetaan vaihdettavaksi kiinteistä muinaisjäännöksistä tuhoutuneiksi muinaisjäännöksiksi.

Tulos

Alueelta tunnettiin entuudestaan kolme kiinteää muinaisjäännöstä ([1. Merikarvia Vähäraunioniemi](#), [2. Merikarvia Heitonneva](#), [3. Merikarvia Raunioniemi](#)). Inventoinnissa havaittiin yksi uusi kiinteä muinaisjäännös: historiallisen ajan rajamerkki ([4. Merikarvia Hautalaakso](#)). Aiemmin tunnetut pronssikautiset hautaröykkiöt [1. Merikarvia Vähäraunioniemi](#) ja [3. Merikarvia Raunioniemi](#) todettiin tuhoutuneiksi.

Tutkimusalueelta tunnetaan nyt yhteensä kaksi arkeologista suojelukohdetta. Molemmat ovat kiinteitä muinaisjäännöksiä, joista toinen on entuudestaan tunnettu pronssikautinen hautaröykkiö ([2 Merikarvia Heitonneva](#)) ja toinen on uusi, inventoinnissa havaittu historiallisen ajan rajamerkki ([4 Merikarvia Hautalaakso](#)).

14.12.2023

Tomi Kuljukka & Alexander Suvorov,

Lähteet

Pitäjänskartta 1840, 1231 11 Merikarvia. 1846, 1231 12 Isojoki. 1846, 1231 12 Lapväärtti. Maanmittauslaitos.

Peruskartta 1972, 1231 11, 1231 12. Maanmittauslaitos.

Sacklén, J. G. & Tillberg, I. 1803. Charta öfver Lautjärvi Bys Ägor uti Sastmola Sokn. Nedre satakunda Härad och Björneborgs Län. Maanmittauslaitos.

Siiriäinen, A. 1967. Esihistoriallisen osaston kiinteiden muinaisjäännösten inventointiluettelo. Kansallismuseo, Helsinki.

Tillberg, I. 1795. Charta öfver Hongajerfui Bys Agor uti Saftmola Socken. Nedre Satakunda Härad och Björneborgs Län. Maanmittauslaitos.

Yleiskuvia

Vasemmalla. Kultakalliolla sijaitseva kiinteistöjen välinen rajamerkki (N 6886307 E 218584). Kuvattu länteen. **Oikealla.** Heitonnevan turvetuotantoalueen pohjoispuoli. Kuvattu kaakkoon.

Vasemmalla. Heitonnevan turvetuotantoalueen pohjoispuolen keskellä oleva suurempi kallioinen alue. Kuvattu länteen. **Oikealla.** Isonrämäkänkeitaan mätymetsä tutkimusalueen itäpuolella. Kuvattu kaakkoon.

Vasemmalla. Kultakallioiden pohjoispuoli. **Oikealla.** Isonnevan kallioinen alue sähkönsiirtoreitin varrella. Kuvattu lounaaseen.

Kiinteät muinaisjäännökset

2 MERIKARVIA HEITONNEVA

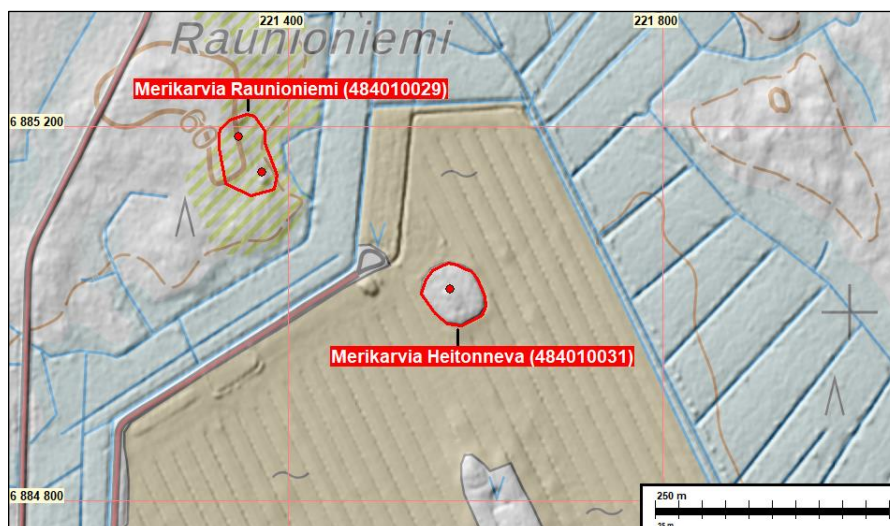
Mjtunnus: 484010031
Status: kiinteä muinaisjäännös (sm)
Ajoitus: pronssikautinen
Laji: hautapaikat hautaröykkiöt
Koordin: N 6885049 E 221571 Z 55,00

Tutkijat: Ari Siiriäinen 1967 inventointi; Turun yliopisto 1986 inventointi; Kuljukka & Suvorov 2023

Sijainti: Paikka sijaitsee Heitonnevan turvetuotantoalueen pohjoisosassa, Vilhontieltä lähtevän tien kääntöpaikalta n. 70 m kaakkoon olevalla metsäsaarekkeella.

Huomiot: *Muinaisjäännösrekisteri:* Röykkiö sijaitsee Kuvaskankaalta Isojoelle johtavasta tiestä 1,6 km länteen nevan keskellä matalalla kalliosaarekkeella. Röykkiön koko on 10,5 x 10,5 m ja korkeus 0,5 m. Röykkiö on hajoitettu.

Kuljukka & Suvorov 2023: Kohde on aiempien kuvailujen mukaisessa kunnossa. Röykkiö sijaitsee Heitonnevan turvetuotantoalueen pohjoisosassa olevassa metsäsaarekkeessa. Röykkiön pistekoordinaatti ja aluerajaus on tarkennettu tässä inventoinnissa.

Kiinteä muinaisjäänös rajattu punaisella, Heitonneva kartan keskellä.

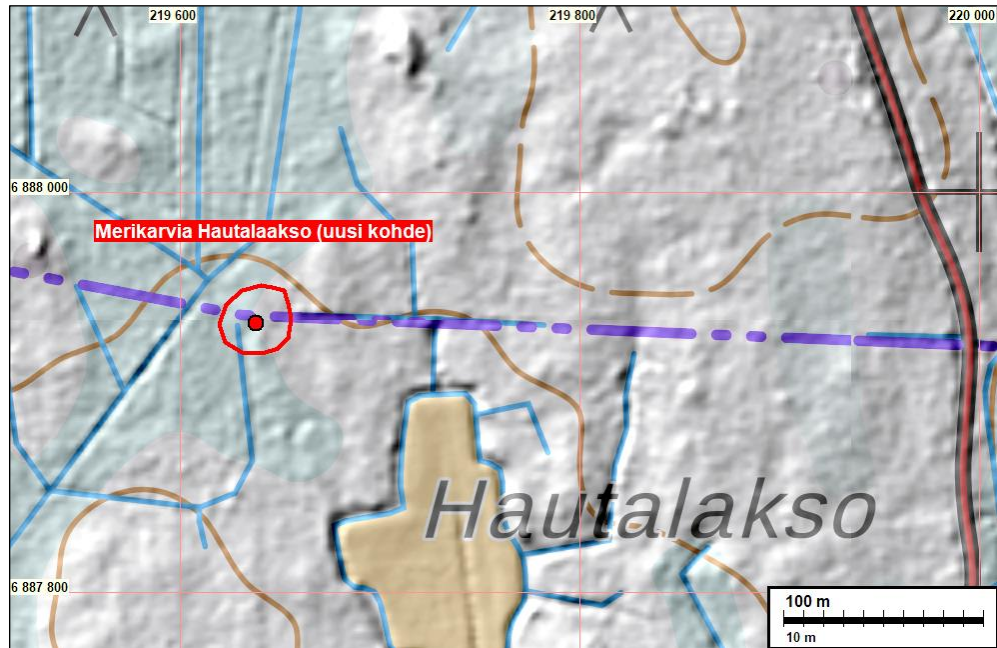
Vasemmallla: turvetuotantoalueen keskellä oleva metsäsaareke, jossa rökkiö sijaitsee, kuvattu itään. **Oikealla:** rökkiö, kuvattu luoteeseen.

4 MERIKARVIA HAUTALAAKSO

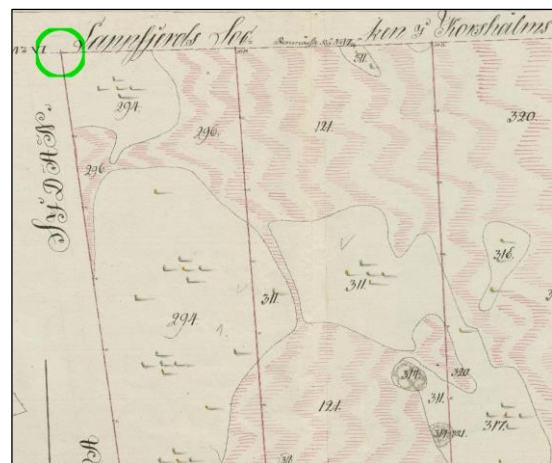
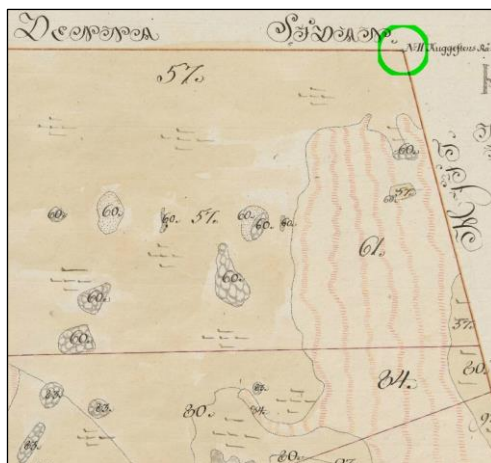
Mjtunnus: uusi kohde
Status: kiinteä muinaisjäänös (sm)
Ajoitus: historiallinen
Laji: rajamerkki
Koordin: N 6887934 E 219638 Z 65,00
Tutkijat: Kuljukka & Suvorov 2023 inventointi

Sijainti: Paikka sijaitsee Hautalaaksossa n. 350 m Haapaniementieltä länteen sähkölinjan alapuolella.

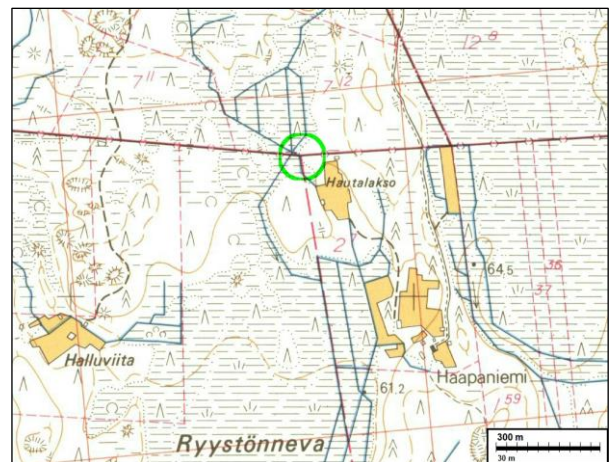
Huomiot: *Kuljukka & Suvorov 2023:* Rajamerkki sijaitsee n. 350 m Haapaniementieltä länteen olevassa Hautalaaksossa sähkölinjan alla. Rajapisteellä on n. 1 x 1 x 1 m kokoinen kivi pienen kalliomuodostuman päällä. Toinen pienempi, n. 30 x 30 x 30 cm kokoinen kivi on kalliomuodostuman länsipuolella. Rajamerkki sijaitsee Honkajärven, Lauttijärven ja Lapväärtin kylien välisellä rajalla. Sama raja on merkitty jo vuosien 1795 Honkajärven ja 1803 Lauttijärven isojakokartoilla sekä vuoden 1840 Merikarvian pitäjänkartalla. Rajamerkki sijaitsee Satakunnan ja Pohjanmaan maakuntien sekä Turun/Porin ja Vaasan läänien välisellä rajalla.

Kiinteä muinaisjäännös rajattu punaisella. Nykyinen kunnanraja violetilla.

Vasemmalla. Ote vuoden 1795 Honkajärven isojakokartalta. Honkajärven, Lauttijärven ja Lapväärtin kylien välinen raja vihreällä ympyrällä. **Oikealla.** Ote vuoden 1803 Lauttijärven isojakokartasta, jossa raja-merkin paikka vihreällä

Vasemmalla. Ote vuoden 1840 pitäjänkartalta, Honkajärven, Lauttijärven ja Lapväärtin kylien välinen raja vihreällä ympyrällä. **Oikealla.** Ote vuoden 1972 peruskartalta.

Vasemmallla. Rajamerkin paikka ja sen rajan suuntaisesti asetettu pienempi kivi - viisari, kuvattu etelään.
Oikealla. Rajamerkki, kuvattu luoteeseen.

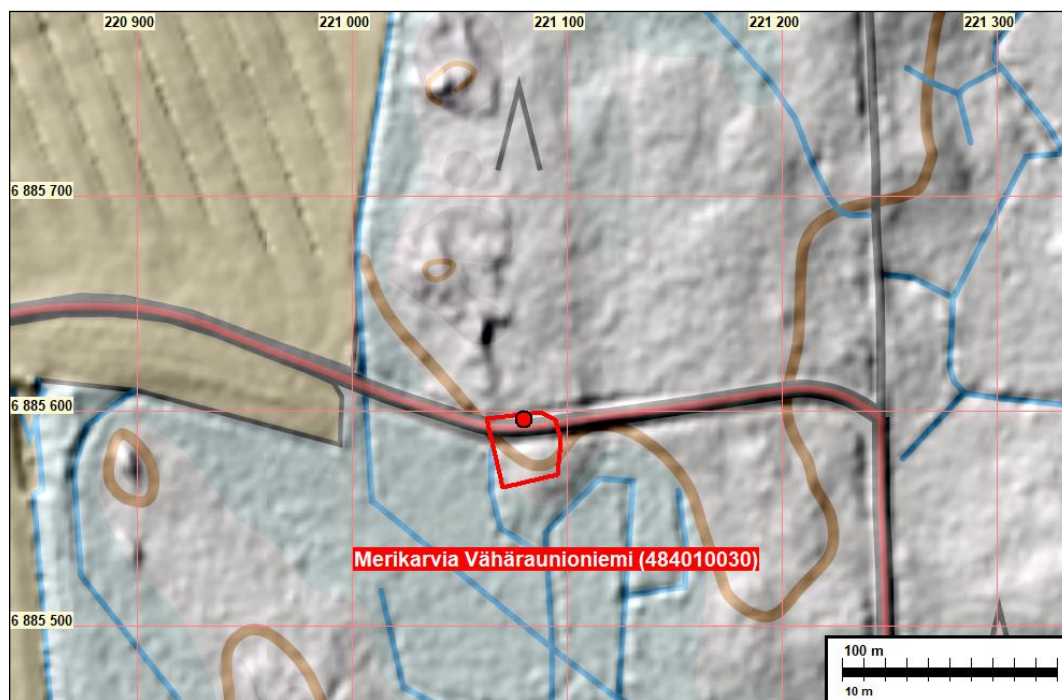
Tuhoutuneet muinaisjäännökset

1 MERIKARVIA VÄHÄRAUNIONIEMI

- Mjtunnus: 484010030
 Status: tuhoutunut muinaisjäännös (ent. kiinteä muinaisjäännös (sm))
 Ajoitus: pronssikautinen
 Laji: hautapaikat hautaröykkiöt
 Koordin: N 6885596 E 221080 Z 60,00
- Tutkijat: Ari Siiriäinen 1967 inventointi; Turun yliopisto 1986 inventointi; Kuljukka & Suvorov 2023
- Sijainti: *Paikka sijaitsee Iso Rydistönkeitaan turvetuotantoalueelle johtavan tien kohdalla, n. 160 m Vilhontieltä länteen.*
- Huomiot: *Muinaisjäännösrekisteri: Röykkiö sijaitsee Kuvaskankaalta Isojoelle johtavasta tiestä 2,4 km länteen ja Heitonnevan luoteispuolella metsässä moreenimäen laella. Röykkiön halkaisija on 8 m. Se on matala ja hieman keskeltä kaiveltu. Kohdetta ei löydetty vuoden 1986 inventoinnissa.*

Röykkiötä etsittiin v. 2019 tuloksetta. Mahdollisesti se on tuhoutunut rakennettaessa Iso-Rydistönkeitaan turvetuotantoalueelle johtavaa tietä.

Kuljukka & Suvorov 2023: Kohdetta etsittiin tuloksetta. Siiriäisen karttapiirrookseen ei päästy käsiksi, joten alkuperäisen sijainnin tarkastaminen ei ollut nyt mahdollista. Myöskään Turun yliopiston inventointiraportti ei ole netistä saatavilla. Muinaisjäännösrekisterin mukaan röykkiötä on etsitty vuonna 2019, kyseisen työn tekijästä taikka raportista ei kuitenkaan ole tietoa. Koska röykkiötä ei ole, ainakaan ilmoitetulla ja oletetulla alueella, ei ole muinaisjäännöstkään.

Kiinteä muinaisjäännös rajattu punaisella.

Vasemmalla. Turvetuotantoalueelle johtavan tien pohjoispuoleinen kallioalue, kuvattu koilliseen. **Oikealla.** Muinaisjäännöspiste tien etupuolella kuvan keskellä, jossa Siiriäisen kuvaileva moreenimäki todennäköisimmin on. Kuvattu etelään.

3 MERIKARVIA RAUNIONIEMI

Mjtunnus: 484010029

Status: tuhoutunut muinaisjäännös

(ent. kiinteä muinaisjäännös)

Ajoitus: pronssikautinen

Laji: hautapaikat hautaröykkiöt

Koordin: N 6885151 E 221372 Z 60,00

Tutkijat: Ari Siiriäinen 1967 inventointi; Turun yliopisto 1986 inventointi; Tuntematon 2019, tarkastus. Kuljukka & Suvorov 2023

Sijainti: Paikka sijaitsee Raunioniemessä, avohakkuuaukealla n. 150 m Vilhontieltä itään.

Huomiot: *Muinaisjäännösrekisteri:* Röykkiöt sijaitsevat Heitonnevan luoteispuolella metsässä moreenimäellä.

Pohjoisempi röykkiö on mäen laella. Sen halkaisija on noin 8 m. Se on matala, hie-
man keskeltä kaiveltu. Toinen röykkiö sijaitsee edellisestä 150 m etelään mäen
kaakkoisrinteellä, aivan mäen reunalla. Sen halkaisija on noin 10 m ja korkeus 0,75
m. Sitä on keskeltä useasta kohdasta kaiveltu (Siiriäinen 1967).

Röykkiöt tarkastettiin 2019 metsänkäsittelyn vuoksi. Ne ovat pääosin edellä kuva-
tussa kunnossa. Paikkatiedot tarkastettiin.

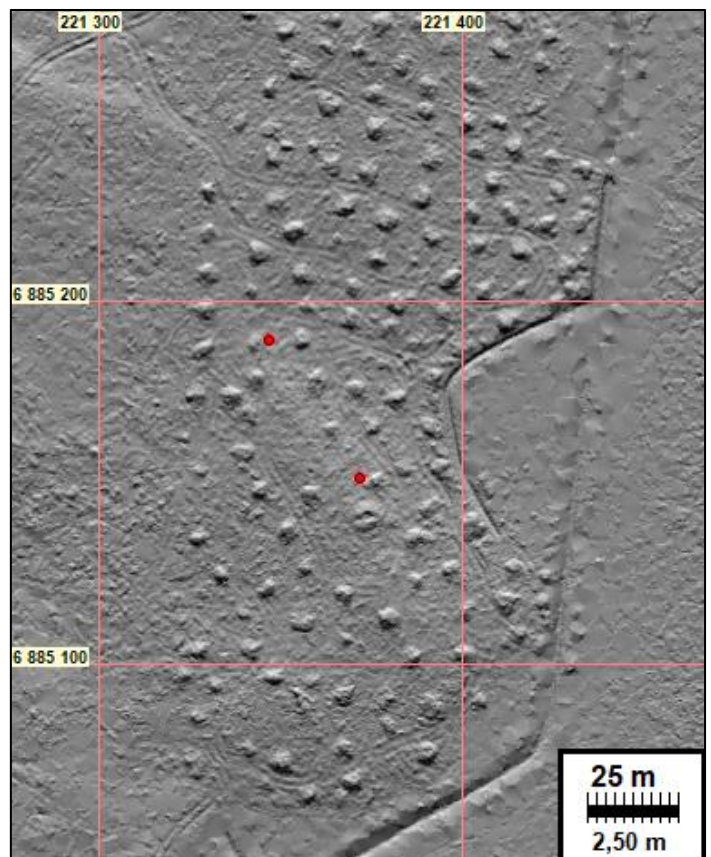
Alakohteet: *Pohjoisempi röykkiö* Koordinaatit N 6885189 E 221347

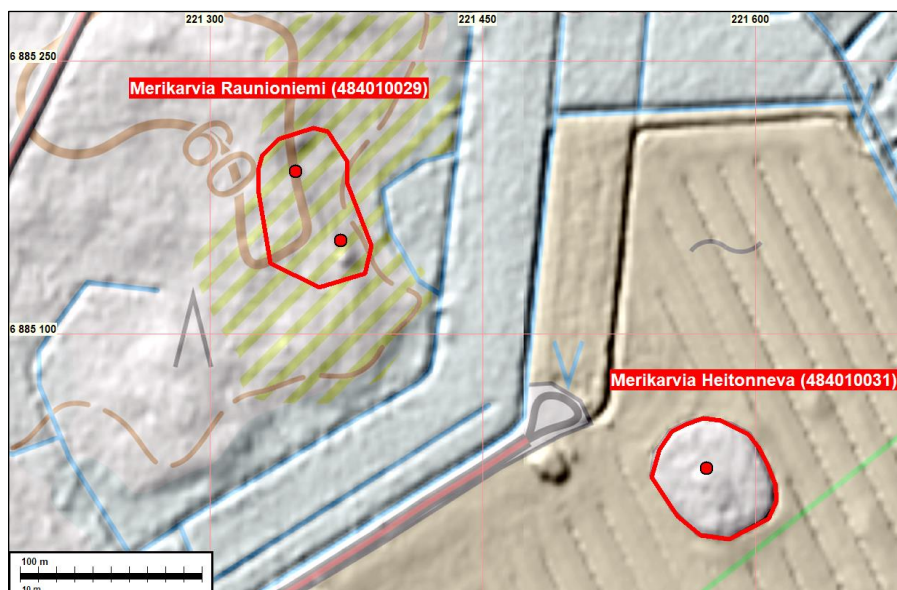
Kuljukka & Suvorov 2023: Muinaisjäännösrekisterin mukaan röykkiöt ja niiden paik-
katiedot on tarkastettu vuonna 2019, kyseisen työn tekijästä taikka raportista ei ole
tietoa. Paikkatiedot eivät kuitenkaan täsmää Siiriäisen kuvailuihin, sillä hänen mu-
kaansa röykkiöt sijaitsevat 150 m etäisyydellä toisistaan – toinen mäen laella ja toi-
nen mäen kaakkoisrinteellä sen reunalla. Nykyisten rekisterissä olevien koordinaat-
tipisteiden välimatka on vain 46 m.

Röykkiöitä ei löytynyt laajasta etsinnästä huolimatta. Alueella on tehty metsätöitä ja
maanmuokkausta, joiden vaikutuksesta röykkiöt ovat ilmeisesti tuhoutuneet vuosien
2019 ja 2023 välillä tehdyissä hakkuissa, sillä vuoden 2016 ilmakuvassa alueella oli
vielä metsää ja vuonna 2019 tehdyssä tarkastuksessa kohteet ovat olleet edellisten
kuvailujen mukaisessa kunnossa (paikkatiedot muutettiin).

Kesä-syyskuussa v. 2021 keilatusta 5 p/m² lidaraineistosta laaditussa korkeusmal-
lissa alueella näkyy olevan lukuisia kasoja noin 10–15 m verkossa. Kasat erottuvat
ilmakuvassakin. Lidarkuvassa (alla) ei voi erottaa olisiko jokin niistä röykkiö – tuskin,
sillä röykkiöt ovat matalia ja kasat korkeita ja kauempana kaakossa sijaitseva koh-
teen 2 Heittonevan vastaavanlainen ehjä röykkiö ei lidarkuvassa erotu mitenkään.
Kyseisiä kasoja ei ollut pai-
kalla nyt. Kasat ovat olleet
ilmeisesti maasta revittyjen
kantojen kasoja ja ne on
viety sittemmin pois. On il-
meistä, että kantoja revittä-
essä röykkiöt ovat hävin-
neet tunnistamattomiksi.

Oikealla 5 p lidarista tehty kuva, johon röyk-
kiöiden ilmoitetut paikat merkitty punaisin
pistein. Oletettavasti mittaustarkkuus käsi
GNSS vastaanottimen luokka ± 3 –15 m.
Alla lidarkuva tämän kohteen kaakkoispuo-
lella sijaitsevan kohteen 2 kohdalta.

Aiempi kiinteä muinaisjäännös on rajattu punaisella ja röykkiöt punaisella pisteellä. Rajaus on muinaisjäännösrekisteristä, joka ilmeisesti tehty v. 2019 tarkastuksen perusteella. Kaakossa kohde nro 1.

Vuoden 2016 ilmakuvassa alue on metsän peitossa.

Vuoden 2021 ilmakuvassa alueella on tehty metsätöitä. Röykkiöitä ei siinä erotu, mutta alue on täynnä kasoja – mahdollisesti kantokasoja, joiden repiminen maasta on tuhonneet röykkiöt.

Vasemmalla. Eteläisemmän röykkiön kohta on tutkijamme Alex Suvorovin kohdalla kuvan takavasemmallalla, kuvattu kaakkoon. **Oikealla.** Pohjoisemman hautaröykkiön kohta tutkijamme Alex Suvorovin oikealla puolella, kuvattu kaakkoon.

Muinaisjäännösalueen pohjoispuolella oleva mäntymetsä, josta röykkiöitä etsittiin myös. Kuvattu luoteeseen.

Merikarvia Kultakalliot tuulivoimahankeen sähkönsiirtoreitin arkeologinen selvitys 2025

Timo Jussila

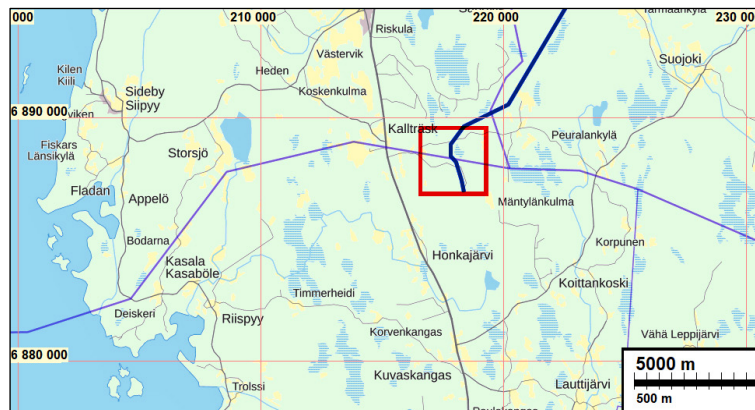
Tilaaaja: Ilmatar Energy Oy

Sisältö

Perustiedot	2
Selvitys	2
Kartat.....	3

Perustiedot

- Alue:** Merikarvian Kultakallioiden tuulivoimapuiston sähkönsiirtolinjan aiemmasta inventoinnista muuttunut linjaosuus siltä osin, kun se ei sisältynyt aiempiin linjainventointeihin. Osuus sijaitsee osin Kristiinankaupungin puolella.
- Tarkoitus:** Selvittää onko muuttuneen linjan alueella ennestään tuntemattomia arkeologisia suojelukohteita.
- Tilaaja:** Ilmatar Energy Oy
- Aiemmat tutkimukset:** Kuljukka & Suvorov 2023: Merikarvia. Kultakallion tuulipuiston hankealueen ja sähkönsiirtoreittien arkeologinen inventointi 2023, Mikroliitti Oy. Tiina Vasko 2022: Merikarvian–Kristiinankaupungin–Isojoen Korpi-Matti–Arkukallio 110 kV voimajohdon reittivaihtoehtojen VE2 ja VE1/VE2 arkeologinen inventointi 2022. Ahlman Group Oy
- Maastotyö:** ei maastotyötä
- Tekijä:** Timo Jussila
- Tulokset** Hankkeen sähkönsiirtolinjan sijainti on muuttunut hankkeen aiemman inventoinnin jälkeen. Tässä selvityksessä aiemmin inventoimatonta, muuttunutta linjaosuutta tutkittiin Mml:n 5 p lidaraineistosta laaditusta korkeusmallista tehdyistä visualisoinneista. Linjan alueella ei lidaraineistosta erotu mitään arkeologisesti mahdollisesti kiinnostavaa – linjan maasto on pienipiirteistä ja pääosin ojitettua soista metsää.

Uusi linja sinisellä, tässä tutkittu osuus punaisen neliön sisällä.

- Selityksiä:** Koordinaatit ja kartat ovat ETRS-TM35FIN koordinaatistossa. Kartat ovat Maanmittauslaitoksen maastotietokannasta huhtikuussa 2025. Muinaisjäännösrekisteri on tarkastettu 8/2025. Tarkasteltu laserkeilausaineisto on keilattu kesällä 2021.

Selvitys

Merikarvian pohjoisrajan tuntumaan, Riispyystä 9 km pohjoiskoilliseen suunnitellaan tuulivoimapuistoa. Hankealue ja silloin kaavailtu sähkönsiirtoreitti inventoitiin v. 2024 (Kuljukka ja Suvorov). Vuonna 2022 Tiina Vasko inventoi toisen tuulivoimahankkeen suunniteltua voimajohtolinjaa, jonka käytävään tämänhetkisen suunnitelman mukainen Kultakallioiden sähkönsiirtolinja sijoittuisi suurimmalta osaltaan. Linjan alkupää hankealueella ja siitä hieman pohjoiseen v. 2022 tutkitulle lin-

jalle sijoittuu uuteen ja tutkimattomaan käytävään 2 kilometrin matkalla. Ilmatar Energy Oy tilasi tämän linjaosuuden arkeologisen selvityksen Mikroliitti Oy:ltä.

Em. uusi linjaosuus sijoittuu 1300 m matkalla v. 2023 tutkitulle hankealueelle. Tuolloin hankealueen maastotöiden sijoittumista ohjattiin maastohavaintojen lisäksi Maanmittauslaitoksen 5 p laserkeilausaineistolla. Tätä linja aluetta ei maastossa tutkittu muutoin, kun kohdissa missä se ylittää tien. Nyt linjan maastoa tarkasteltiin vielä uudestaan erilaisin ja joiltain osin tarkemmin laserkeilausaineiston visualisoinnein kuin mitä laadittiin v. 2023.

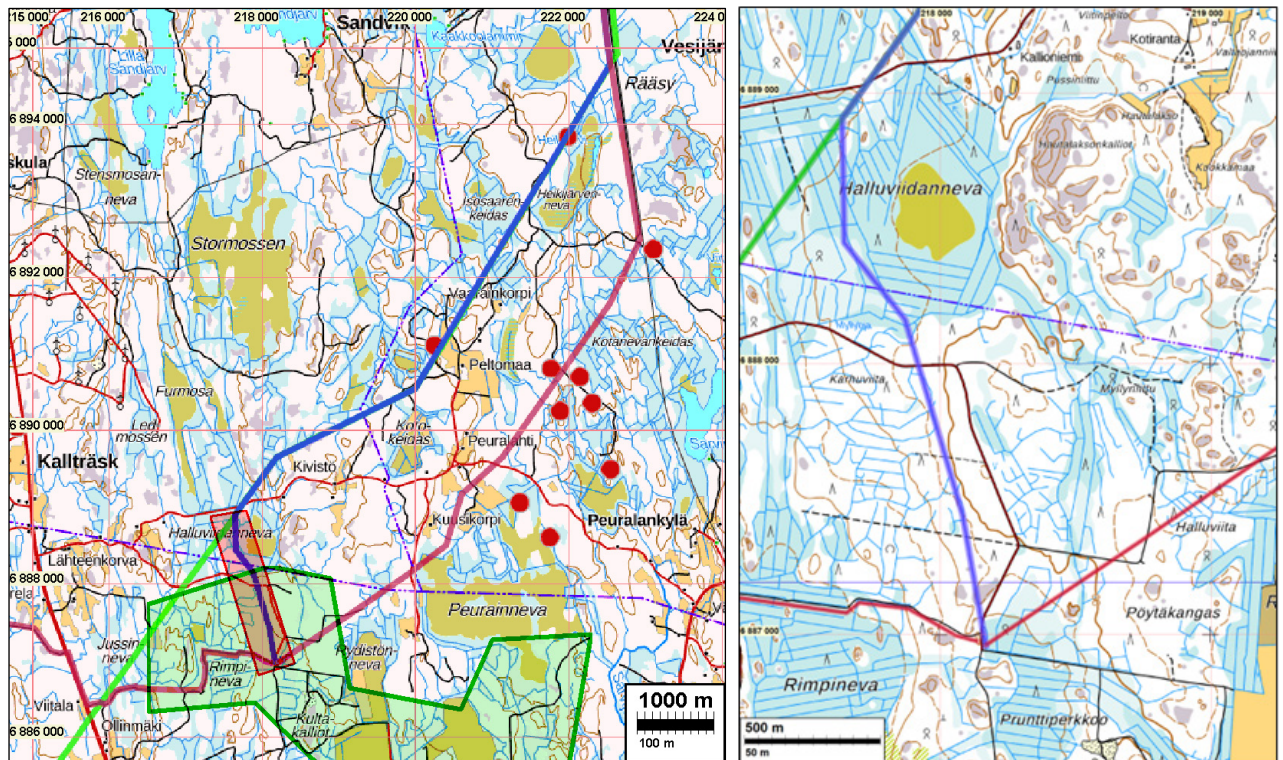
Tutkimattoman linjaosuuden pohjoisosa, Kristiinankaupungin puolella, sijoittuu kokonaan tasaiseen vanhaan, ojitettuun suohon. Se on arkeologisesti mielenkiinnontonta maastoa. Merikarvian puolelle ja hankealueelle sijoittuvan osuuden maasto on pienipiirteistä, tasaista ja kosteaa metsämaata. Linjan eteläpäässä on rosoista avokalliota 55 m tasolla, jossa periaatteessa voisi sijaita röykkiöitä – nämä kallionäkämät ovat tien vieressä ja ne nähtiin ja osin tarkastettiin v. 2023. Linjan maasto on kauttaaltaan sellaista – tasaista, kosteapohjaista ja kivikoista – että sieltä tuskin on löydettävissä alueelle mahdollisia tai tyypillisiä muinaisjäännöksiä muualta kuin eteläpään kalliolta, joka on jo katsottu.

Lopputulos on, että mielestäni että inventoinnin jälkeen suunnitellulla sähkönsiirtolinjalla ei ole tarpeellista tehdä täydentävää maastotarkastusta. Hyvin suurella todennäköisyydellä sen alueelta ei ole muinaisjäännöksiä löydettävissä.

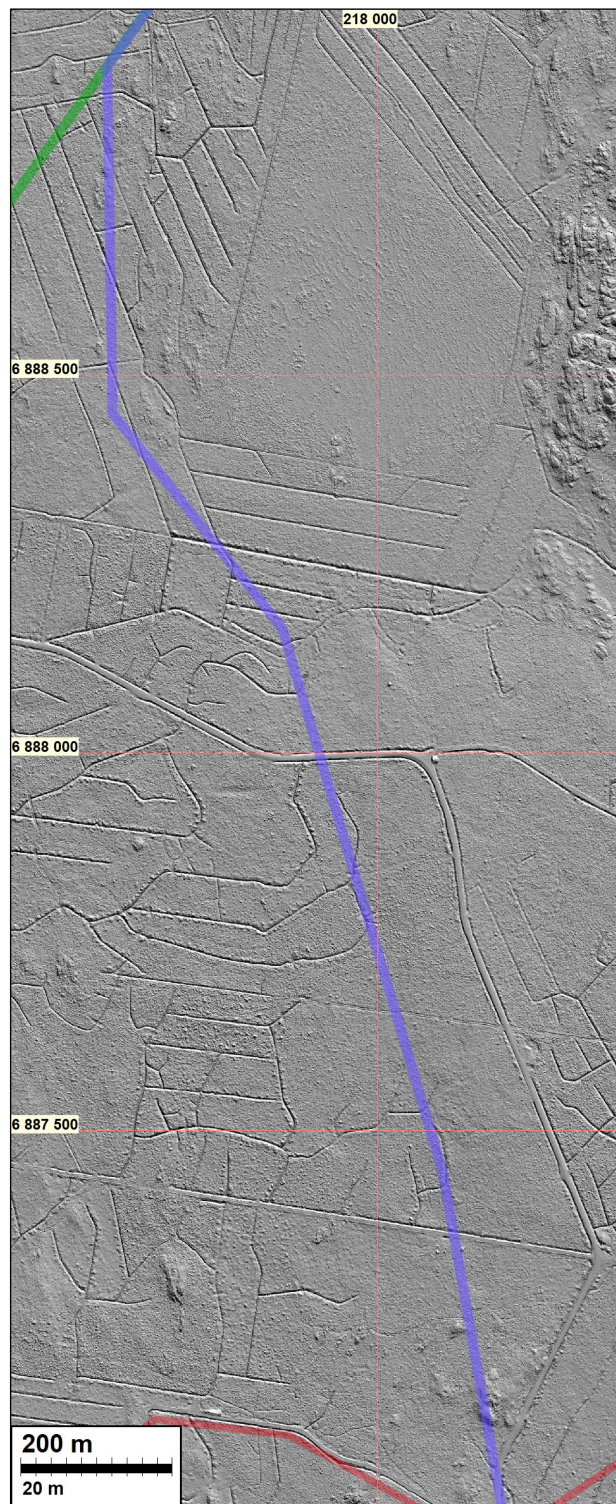
15.8.2025

Timo Jussila

Kartat

Vasen: vuonna 2023 tutkittu linja marjapuuron punaisella. Nykyinen linjasuunnitelma sinisellä ja sen alla ja siitä lounaaseen v. 2022 tutkittu linjakäytävä vaalean vihreällä. Tässä selvityksessä tarkasteltu linjaosuus punaisen alueen sisällä. Hankealue vihreällä varjostuksella. Läheiset muinaisjäännökset punaisin palloin. Oikea: Nyt tarkasteltu linjaosuus sinisellä. Pohjoisessa se yhtyy v. 2022 tutkittuun linjaan ja etelässä päättyy vuonna 2024 tutkitulle linjalle.

Rinnevarjosteen ja sky view factor esityksen yhdistelmä ja rinnevarjoste jossa korkeuseroja on hieman korostettu. Linja sinisellä, 2022 tutkittu linja vihreällä ja 2023 punaisella.